

РІК LXVIII, Ч. 12 ГРУДЕНЬ - 2011 - DECEMBER № 12, VOL. LXVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ - PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

„НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXVIII ГРУДЕНЬ Ч.12

Україномовний редактор – Лідія Слиз
Англомовний редактор – Олеся Валло

Редакційна колегія: Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА,
Марта Богачевська-Хом'як, Христя Швед, Вірляна Ткач,
Наталія Даниленко, Святослава Гой-Стром.

Оформлення: Оля Стасюк

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL.LXVIII DECEMBER № 12

Ukrainian-language editor – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors: Marianna Zajac – UNWLA President
Martha Bohachevsky Chomiak, Christina R. Shwed, Viriana
Tkacz, Natalia Danylenko, Sviatoslava Goy-Strom
Layout: Olya Stasiuk

„НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ). “OUR LIFE” (USPS 414-660) IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	1
Віра Вовк. Свят-Вечір. Вірш	3
Рома Шуган – Почесна членка СУА	4
Надія Дейчаківська. Віра Фарміга у фільмі «Вищий ґрунт» (Higher Ground)	5
Olesia Wallo. The Joy of Telling My Mother's Story. An Interview with Yana Kesala	6
Подяка	8
Ярослав Стех. Ольга Ціпанович	9
Наталія Преображенська. 25-річчя Чорнобильської катастрофи: Німеччина	11
Любомира Мичковська. 85-ліття Марії Грабської, членки 33-го Відділу СУА	13
Юлія Стахівська. Оксана Драй-Хмара. Промінь крізь хмари ..	14
Пожертви	15,28,29,30,32
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News.	16
Ola Movchan Novak. Display of Ukrainian Folk Art in Warren, Michigan	18
Marianna Szczawinsky Crans. Trypillian Luncheon	18
Kathleen Perzik Tice. Branch 14 Celebrates 35th Anniversary	20
Ірина Кошулап. Гендерні/Жіночі студії в Україні: освіта для суспільної зміни	21
Зміст LXVIII річника – 2011	23
Our Cover Artist	26
Відійшли у Вічність	27
Ihor Magun. Precious Time	30
UNWLA Recruitment Campaign Phase II (A. Macielinski)	31
Христя Швед. A Christmas Story	34
Наше харчування	36

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- При передруці обов'язково подавати джерело „Наше життя.”
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.
- Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до 10 числа місяця.
- Просимо авторів подавати свої контактні інформації зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

На обкладинці: Ірена Зелік. „Святочний настрій”.
On the cover: Irena Zielyk. "Holiday Atmosphere."

Підписано до друку 21 листопада 2011 р.
Маріянна Заяць, голова СУА.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА та
АДМІНІСТРАЦІЯ
журналу «Наше життя»:

UNWLA/ Our Life
203 2ND AVE 5th FL
New York, NY 10003-5706

TEL.: (212)533-4646
E-mail: office@unwla.org

Адміністратор – Оля Стасюк
Канцелярські години: Вівторок, середа, четвер – 11 – 7

Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 один примірник / Single copy

\$40 передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 в країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують „НАШЕ ЖИТТЯ” з оплатою
членської вкладки через відділ. ПЕРЕДПЛАТНИКАМ
ПИСЬМОВО НАГАДУЄТЬСЯ ПРО ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ.

OUR LIFE MAGAZINE IS INCLUDED IN UNWLA MEMBER
ANNUAL DUES, PAYABLE THROUGH THE MEMBER'S BRANCH.
SUBSCRIBERS ARE SENT RENEWAL LETTERS.

© Copyright 2011 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

Річне засідання Головної Управи СУА, що відбулося 14-16 жовтня в домівці СУА у Нью Йорку, знову збило представниць усіх Окружних Управ і референток. На засіданні були присутні та привітали учасників нарад Почесні голови СУА Анна Кравчук та Ірина Куровицька.

Серед головних тем цього року був наш найновіший проєкт — створення Фонду Жіночих/Гендерних студій для Українського католицького університету у Львові. Освіта — це те багатство, яке не можна відібрати чи вкрасти у народу. Цей нематеріальний дар є безцінною інвестицією, особливо, враховуючи нинішню ситуацію в Україні. У п'ятницю 14 жовтня група науковців, які займаються гендерними дослідженнями (див. статтю Ірини Кошулап, ст. 21), приєдналися до дискусії щодо ваги і значення такого фонду. Висновок був однозначним: така програма є своєчасною і абсолютно необхідною, тому Головна Управа остаточно затвердила проєкт без застережень.

Голови окружних управ і зв'язкова віддалених відділів відзвітували про співпрацю відділів із геріатричними будинками в Україні. Нагадаємо, що така співпраця є частиною проєкту "Допомога і догляд для старших", який був розпочатий з нагоди 85-річчя СУА. Референтки СУА подали пляни діяльності на наступний рік. Деякі з новообраних референток запропонували своє бачення та ідеї щодо покращення або перегляду цілей їх референтур. Також ми почули

про результати недавнього опитування, проведеного серед молодих професійних жінок, з метою зрозуміти їх потреби і знайти способи зацікавити їх у нашій організації. Майже всі розмови про методи комунікації стосувалися сучасних соціальних мереж. У другій половині дня 15 жовтня відбулася жвава дискусія у форматі круглого столу на тему "Що потрібно для того, щоб ми (наші відділи та члени) відчували себе частиною однієї національної організації?" Численні пропозиції і занепокоєння, які ми почули, буде взято до уваги у подальшій організації роботи СУА. У неділю 16 жовтня свої звіти та пляни на наступний рік подали члени Екзекутиви. Кожна членка Екзекутиви, без винятку, провадить надзвичайну роботу і посвячує себе цілям СУА. Річне засідання Головної Управи СУА підтвердило, що хоча ми і зіткнулися з проблемою поповнення членства (як і усі інші українські організації в Америці), СУА залишається динамічною організацією, яка продовжує впливати на

Зліва направо: Д-р Даніел Свистел (голова ради директорів Українського інституту), Соломія Івахів (мистецький директор програми "Музика в інституті"), Маріянна Заяць, Юрій Луговий (режисер фільму *Genocide Revealed*), Наталія Троян (членка ради директорів Українського інституту).

життя нашої громади в діаспорі. 4 листопада в Українському Інституті Америки відбулася Нью Йоркська прем'єра фільму *Genocide Revealed*, який вперше вийшов у світ у 2009 році під українською назвою "Окрадена Земля". Цей документальний фільм режисера і продюсера Юрія Лугового уже встиг отримати численні нагороди. Жіночий голос за

кадром в англійській версії належить відомій акторці Джил Геннесі (Jill Hennessy). Як організації українських жінок в Америці, СУА було запрошено передати пані Геннесі грамоту-подяку за її участь у цьому емоційному проєкті. Бабуся пані Геннесі походила з України, і вона й досі займає особливе місце в пам'яті і серці акторки. Прем'єра збила багато глядачів, і я мала нагоду розповісти усім присутнім про ролю СУА у поширенні інформації про Голодомор. Я розповіла про наші безперервні зусилля: від

Головна Управа СУА -15 жовтня 2011 р.

СУА, і що багато молодих жінок в Україні сьогодні стають провідниками в різних галузях суспільного життя країни, ми вважали природним кроком долучитися до підготовки майбутніх вчителів, котрі повинні глибоко

тих трагічних днів 1932-33 років, коли наша організація намагалася усвідомити США та міжнародну спільноту про жахи, які відбувалися в Україні, та залучити гуманітарну допомогу, – до сьогодні, коли ми продовжуємо цю справу, здійснивши англійський переклад книги *Candle in Remembrance* ("Свіча пам'яті") і активно беручи участь у роботі Крайового Комітету США для визнання Голодомору геноцидом 1932-33 рр. Пані Геннесі була щиро зворушена визнанням, отриманим від СУА, коли я подякувала їй за "щедрий дар часу і таланту, за її драматичний і сердечний голос, що звучить за кадром цього документального фільму, який увічніює пам'ять жертв Голодомору-геноциду 1932-33 рр. в Україні." СУА передав грамоту вдячності і режисеру/продюсеру Юрію Луговому за його наполегливість у створенні англійської версії фільму, що стала справжнім успіхом, про що підтверджують 14 отриманих нагород, які, поміж іншим, додають міжнародного визнання темі Голодомору. СУА привітав його з успіхом у залученні відомих акторів до створення голосової доріжки до фільму, бо це, безперечно, матиме вагомий значення для популярності і визнання фільму.

Двома днями пізніше, в неділю 6 листопада, в Українському Народному Домі в Нью Йорку відбувся щорічний збір коштів для Українського католицького університету. Мені дали можливість офіційно оголосити про заснування Фонду СУА розміром \$100000 для створення жіночих/гендерних студій в УКУ. Підкресливши, що освіта завжди була невід'ємною частиною місії

розуміти той важливий вплив на взаємини у суспільстві та сім'ї, який мають гендерні норми, які вони прищеплюють дівчаткам та хлопчикам. Я також розповіла про відео-інтерв'ю з отцем ректором Борисом Гудзяком і кількома студентами з УКУ (яке Ви можете переглянути тут: <http://www.youtube.com/watch?v=ePCQOjO1N24>).

Отець Гудзяк наголошує на важливій ролі жінки у вихованні майбутніх поколінь в Україні і на тому, що жіночі студії дали б змогу краще вивчити і зрозуміти взаємини між чоловіками та жінками, що є передумовою успіху країни і суспільства в майбутньому. Студенти також висловили свою підтримку проекту, який дасть можливість молодим жінкам глибше зрозуміти свою роль і значення, перш ніж вони зможуть взяти на себе керівні ролі. Оголошення партнерства СУА та УКУ у створенні Фонду отримало цілковиту підтримку присутніх. Університет продовжує розширювати сферу навчальних дисциплін, і жіночі студії стануть важливим доповненням програми. Про цю співпрацю ще раз оголосили на щорічному добродійному обіді для УКУ в Чикаго 13 листопада. Окружні управи та відділи СУА незабаром отримають обіжники з докладною інформацією, але вже сьогодні ми закликаємо наших читачів і членок надати щедрі підтримку Фонду СУА. Можете залишити важливий слід у житті багатьох людей: студентів УКУ та учнів, яких вони згодом вчитимуть самі. Будь ласка, надсилайте Ваші пожертви для СУА з позначкою "Фонд Жіночих/Гендерних студій", ми наперед дякуємо Вам за підтримку!

*ЩИРО ВІТАЄМО ВАС, ДОРОГІ СОЮЗЯНКИ, ВАШІ РОДИНИ
ТА ВСІХ ЧИТАЧІВ ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»
З РАДІСНИМ СВЯТОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВИМ 2012 РОКОМ!
ГОСПОДНЬОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ, ЗДОРОВ'Я, ЛЮБОВІ, ЗАГОДИ
НА ДОБРІ СПРАВИ В ТМ'Я ПРОЦВІТАННЯ АМЕРИКИ І УКРАЇНИ*

БАЖАЮТЬ

ГОЛОВНА УПРАВА СУА ТА РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ».

СВЯТ-ВЕЧІР

На Свят-Вечір
сидіпиму під зеленим деревом життя
з запаленою свічкою
і моє серце колядуватиме.
Далека від близьких і близька далеким,
радітиму із щасливими і плакатиму зі сумними.
Прийдуть до мене на вечерю
гості з другого світу
з вісткою про Дитину,
що завжди наново родиться,
щоб дати напрям нашій дорозі.
Скажуть шукати миру
в дрібних упіхах безсрібників
Святої Родини, що вшанувала
звичай простого люду
й понесла до святині в дар горобців.
Скажуть прийняти Містерію
на подіб'я Марії,
що віднайшла ще малого Сина
вчителем серед мудреців.
— Шукай спасіння в непомітному,
поді відкриються тобі Царські Врата! —

І я почула дзвони
з Юра, Лаври, Михайлівського й Софії.

Віра Вовк

(З нової збірки поезій «Пісня сирени», 2010)

Графіка Анатолія Павленка. Київ. 1992.

НАГОРОДИ ХХІХ КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

РОМА ШУГАН ПОЧЕСНА ЧЛЕНКА СУА

Рома Шуган – довголітня членка СУА, а від 1997 року – членка 83-го Відділу СУА в Нью Йорку.

Виростала в патріотичній українській родині. З дитинства спостерігала, як батько віддано служив людям, беручи активну участь в українських організаціях Америки, де провадив фінансами. Високе почуття обов'язку і відданість громадській праці передалися від батька дочці.

Рома здобула ВВА в Baruch College за фахом міжнародна торгівля і маркетинг. Довгі роки працювала в Fallek Chemical Corporation і Mitsubishi International Corporation в експортному відділі, де була sales representative і координувала перевіз товарів з Нью Йорку до країн Східної Азії.

Рома Шуган весь вільний час віддає громадській праці. Багато років вона є адміністратором бюро і касиром в УАКР. В Українському Музею в Нью Йорку Рома постійно є членом Екзекутиви та Управи Музею, займала пост скарбника, а тепер – секретаря.

Вступивши до СУА (104-ий Відділ) перед 18-ою Конвенцією, що відбувалася в 1978 року в Нью Йорку, відразу увійшла до Управи відділу, займаючи пост протоколярної секретарки, а відтак голови 104-го Відділу СУА.

Після розв'язання цього відділу в 1997 році стала членкою 83-го Відділу СУА. Рому обирають кореспонденційною секретаркою (1997 – 1998), заступницею голови

відділу (2004 – 2005). Одночасно вона стає членкою Округної Управи Нью Йорку, де працювала референткою суспільної опіки (1986 р.), референткою стипендій (1989 р.), заступницею голови Округної Управи (1992 р.), музейною референткою (1997 – 1998) і знову заступницею голови (2000 – 2001).

За сухими цифрами дат криється напружена, самовіддана праця на громадській ниві, де Рома проявляє ініціативу, високу вимогливість до себе і до інших, точність, товариськість.

Ось чому від 1993 року Рому Шуган постійно обирають до Головної Управи СУА, – спочатку скарбничкою, а від 2005 року і по нинішній день – фінансовою секретаркою.

Ось яку характеристику новій Почесній членці СУА дає голова Союзу Українок Америки Маріянна Заяць:

„Рома Шуган належить до тих відповідальних, працьовитих та відданих членок СУА, на яких тримається наша організація. Від ХХVІІІ Конвенції 2008 року, на котрій мене обрали головою, я з приємністю працюю з Ромою і вражена тим, скільки часу вона добровільно віддає українській громаді Нью Йорку. Вона просто незамінна на посту фінансової секретарки СУА, а за останні роки стала ще й доброю товаришкою мені особисто. Рома розуміє внутрішню структуру нашої організації, зокрема фінансову, і вміло роз'яснює її нашим членкам.

Як відомо, у серпні 2010 року у приміщеннях СУА сталася пожежа. На відновлення будівлі пішов майже рік, і Рома брала у цьому процесі щонайактивнішу участь, чим знову ж таки засвідчила свою відданість, терпеливість та організаційні здібності. Нам було дуже приємно надати Ромі Шуган звання Почесної членки під час ХХІХ Конвенції СУА.

Як видно з дат, поданих вище, Рома почала свою адміністративну діяльність в СУА на рівні відділу, а з 1993 року з великою посвятою працює на національному рівні. Її тривале волонтерство в СУА є надзвичайно плідним та ефективним.

Дякую, Ромо, за багаторічну самовіддану працю для СУА!”

«ВИЩИЙ ГРУНТ» (HIGHER GROUND)

Йдеться про кінофільм, у якому наша українка – сучасна американська акторка не тільки грає головну роль, але є рівночасно кінорежисером.

Сценарій цього фільму написаний на підставі мемуарів Carolyn Briggs, *This Dark World*.

Застерігаю, що я не визнаюся на кіномистецтві, але після перегляду цього фільму бажаю поділитися як глядач, особистими спостереженнями і враженнями.

У фільмі висвітлена родина, яка є частиною ширшої релігійної громади, десь у раних 1970-их роках на півдні США. Це переважно молоді люди, мабуть, “новонароджені християни”, що влітають у свої богослужіння добру дозу народної музики і природи – вірять, що Господь пише Його Євангелію також у скелях, деревах, травах. Пастор цього замкненого кола християн навчає своїх членів та їх дітей своєрідних догм на підставі Закону Божого. Панує тепла, добросердечна, навіть весела атмосфера. Все ж таки провід секти є в руках чоловіків, де жінкам не годиться проповідувати чи публічно виступати зі своїми міркуваннями. Надто скромна й старомодна одяга підкреслює “місце” жінок. Хоч їхні Божі науки і стиль життя є щирі й добродушні, вони часто бувають перебільшені, плиткі, а навіть карикатурні.

Фабула зосереджується на родині, де матір'ю і дружиною є Корін (Corinne), і цю роль грає Віра Фарміга. Темою фільму є моральний і духовний розвиток жінки – починаючи (в цікавих епізодах) з дитинства, потім підлітка (цю роль виконує сестра пані Віри Таїса) – до дорослої жінки. З часом Корін, яка колись мріяла стати письменницею, відчуває, що її душі стає “тісно” у тім закритім колі друзів. Вона прагне глибокого, виразного пізнання Бога. Вона шукає від-

повідей на її релігійні сумніви (особливо, коли її найближча подруга опиняється у трагічнім положенні). Вона сумнівається у своїй вірі і в своїй ідентичності, як члена цієї громади, а, навіть, як дружини. Хоч ставиться з певною повагою і заздрістю до їхньої “твердої” віри, але все таки змушена відлучитися від свого “товариства” і їх наук, які тепер видаються їй недоречними. Вона шукає відповідей у поезії й літературі і прагне до глибшого пізнання Бога і глибшого духовного існування.

Розповідь вказує, що людський дух не можна затиснути в клубок, людина мусить мати свободу для свого розвитку і прагнути до вдосконалення, до зближення з Богом, але це мусить бути узгоджено з власним інтелектуальним рівнем. Кінець фільму не дає якоїсь певної розв'язки, глядач повинен сам застановитися над цими питаннями.

У цьому філософсько-психологічному фільмі Віра Фарміга блискуче відіграє свою роль. Найбільш промовистою є її якась невловима міміка обличчя, витончені нюанси виразу очей, які “говорять” без слів.

Гра цілого колективу є надзвичайно природна, ймовірна, без жодної фальшивої нотки. Незважаючи на серйозну тему, фільм посувається швидким темпом, держить в напрузі увагу глядача, містить певну дозу гумору, сатири й навіть спокусливу сторінку статевого відносин.

Цей фільм є дебют Віри Фарміги як кінорежисера, і, на мою непрофесійну думку, вона справилася з цим завданням бездоганно.

Ідея фільму торкається кожного з нас – химерних, грішних людських істот, що шукають відповідей на складні та неодмінні питання.

Надія Дейчаківська.

THE JOY OF TELLING MY MOTHER'S STORY

AN INTERVIEW WITH YANA KESALA

by Olesia Wallo

Yana Kesala is a young actress, playwright, and director based in Seattle, Washington. Her extensive training in theater, which includes a BA in Drama from Stanford University as well as studies with the London Academy of Music and Dramatic Art and the Royal Academy of Dramatic Art, has prepared her well for her most recent writing and performing challenge: to communicate to North American audiences the story of her mother's childhood and youth as a Ukrainian immigrant to the United States. The story took the shape of a solo play, *The Ukrainian Dentist's Daughter*, which Yana wrote on the basis of interviews with her mother, Larissa Kesala. In the play, an anxious bride awaits her groom outside the Ukrainian Cathedral in New York on New Year's Eve of 1967. As the minutes and hours go by, with no news and no groom in sight, the young woman relives the most memorable moments from her past. Yana has performed *The Ukrainian Dentist's Daughter* at Seattle's Solo Performance Festival and Victoria Fringe Festival in Canada, and in March of 2012, she is taking it to the Ukrainian Institute of Modern Art in Chicago.

Yana, how did your play, *The Ukrainian Dentist's Daughter*, come about?

I moved to Seattle in September of 2007 and started auditioning for anything I could find. I was very lucky to get a role with a company called *theater simple*; they cast me in multiple shows, and we toured those shows to the Edmonton Fringe Festival and then to Australia. It was then that I realized that I could combine my two passions—theater and travel. I was greatly impressed by the many shows I saw at the festivals, particularly the solo performances. Logically, if you want to travel and to do theater, it makes sense to only have one person—it is so much easier than dealing with a huge cast. So I just started jotting down what I might want to write about. As I went through different options, it just struck me one day that I wanted to tell a story that I often end up telling people anyway. I am Adrianna, but I go by 'Yana,' and people often ask, "Where does 'Yana' come from?" So I tell the story: that my parents were displaced persons from Ukraine and that I am a first-generation American. I always tell them my Mom's story. I noticed that it was not only the story I liked to tell, but also what people wanted to hear. So I interviewed my Mom about her life up to the age of twenty-seven, which is my age now: I have four cassette tapes and sixty-five pages of transcribed interviews. Then I took a solo performance class in Seattle, and my first assignment was to write a ten-minute play, so I wrote the first ten-minute

version of *The Ukrainian Dentist's Daughter* in a week. I got to perform this version at a cabaret in Seattle, and the producer of Seattle's solo

Photo by Charlie Ainslie Photography

performance festival asked me to expand it and do a full-length show at the festival four months later. I agreed, and the whole show premiered in Seattle in April 2010. It's been great since then: I just love telling this story, and people have told me that they love to hear it.

What was your Mom's reaction to the show?

She loved it. She really, really enjoyed it. Both Mama and Tato saw two performances in Victoria, and I introduced them at the end. I said: "I am the Ukrainian dentist's granddaughter, and this story was inspired by my mother who is sitting right there." And Mama was very sweet; she sat up and waved to everybody. And then I pointed to my father and said: "And that's the man who kept her waiting," and everyone laughed. So they both really enjoyed it. There was, of course, a moment of thinking, "What if she doesn't like it?" But you know, I told her when I had interviews with her not to tell me anything she wouldn't want me to use. I promised I would only use the things she gave me and then have some creative license. And she gave me a lot, so I had a lot to work with.

What are the particular joys and challenges of performing a solo piece like *The Ukrainian Dentist's Daughter*, in which you get to play all the characters?

It is so wonderful that the other party, the other entity with you there, on the stage, is actually the entire audience. Although this can also be true of traditional plays, oftentimes in those

kinds of plays, you pretend that the audience is not there. They just get the angle of a fly on the wall, whereas in this piece, I think, I really engage them. Even though when I perform it, the lights are in my eyes and I can't see anybody, I am hoping that people feel that I am actually talking to them. At the same time, it is quite a workout, especially because I decided not to have any props—I wanted to keep it about the story and about the acting. Because there are no props, I don't have an opportunity to take even the tiniest break. You know, if you have a cup of water as a prop, at a suitable moment in the play, you are able to take a sip of water. This is not the case for me in *The Ukrainian Dentist's Daughter*.

Do you have a favorite little moment in the play?

I really like the waiting moment, just the silence—it's about thirty seconds long. I like to think about what the audience must be thinking. I wonder if at first they think, "Oh, did she forget her line?" or "Was the light supposed to change and that didn't happen?" And then they realize, "Oh my goodness, no, she is just waiting... Oh, my gosh! She's been talking to us this whole time, but, actually, we are in her head, and she is just sitting there..." And then it gets really uncomfortable, and their thoughts must be something like: "Why won't she talk again? When is she going to talk again? Is she ever going to talk again?" People get sort of wiggly and they don't know what to do, and then I start talking again... I love how in that moment

An Excerpt from *The Ukrainian Dentist's Daughter*:

6-YEAR OLD: We have been on this boat for 6 nights. The boat's name is General Hauser. Everyone on the boat is given a bunk bed. They go up very high, 1-2-3-4-5 high. Mine's one of the highest ones. Mama's mad about that. ЧОМУ ШЕСТИЛІТНА ДИТИНА МУСИТЬ ТАК ВИСОКО СПАТИ? WHY WOULD A 6-YEAR OLD CHILD BE GIVEN THE HIGHEST BUNK? But she doesn't say anything. It's strange because usually Mama has no problem complaining but I think maybe she doesn't want the people driving the boat to get mad. We're going to America, and she said I should be quiet and not to cry. All the men sleep on the other side of the boat from the women and children. I miss Tato and us all sleeping together at night. Here Mama used the belts that she put around the trunks to strap me to my bunk so that I don't fall off. But tonight she put them back around the trunks because we get off the boat tomorrow...[falls off bunk.] Mama says not to cry.

it becomes really clear how much this whole situation must hurt my character and that she is trying really hard to stay strong.

Has writing and performing this piece changed your perspective on your mother and her life?

It's funny, not so much on my Mom's life, but on my own. I started calling this piece a chick play, by analogy with a chick flick, because so many women can relate to it. It's not that men didn't appreciate it, but I found that more women were very vocal, at least to me, about understanding what it must be like—that moment when you think you are going to get everything you want, and then it doesn't work out... I know it's not very modern to want that wedding day and a family, but I know that I personally do want that one day... And I think this story hits home for a lot of women, of all ages. And it hit home for me. We all have journeys, and maybe they'll never extend over quite as many miles, literally, as those of my grandparents and my parents, but they are still moments of personal definition, trials by fire. The things that don't kill us make us stronger—those types of moments. And that can be being

on a boat for a week, or it can be sitting in a car for two and a half hours having no idea what's going to happen next. Performing the story that's full of such moments has put many things in my own life in a new light.

How big of a role does your Ukrainian heritage play in your life?

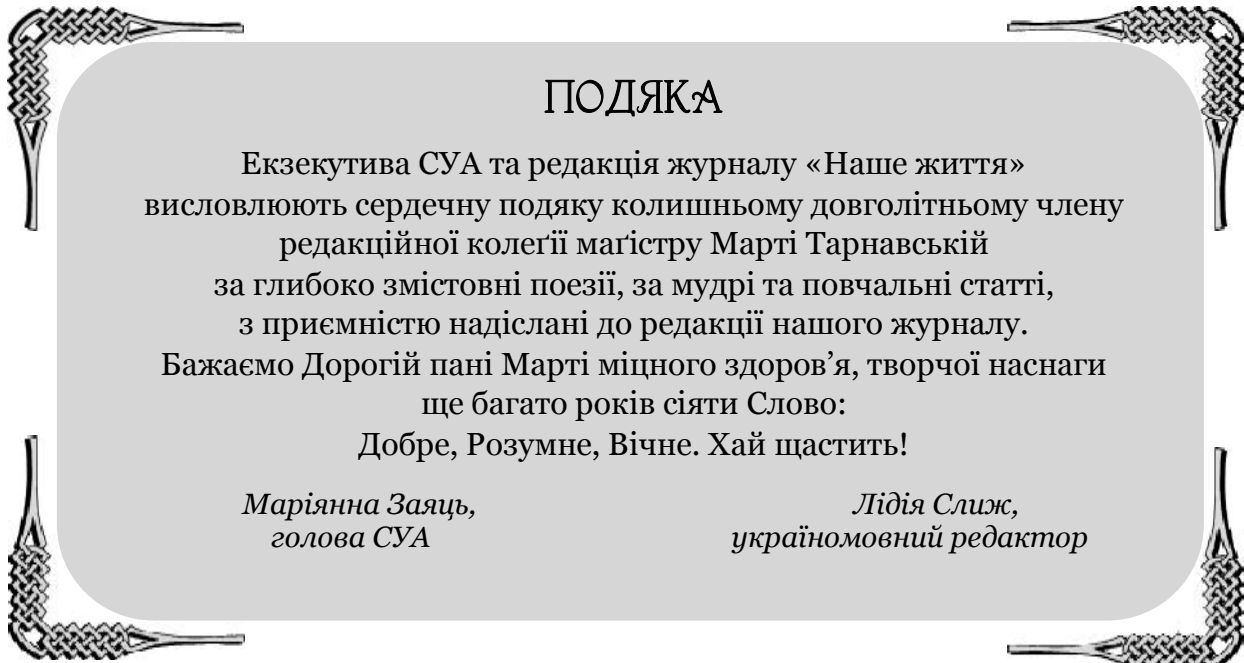
It defines my life in a lot of ways. You will definitely know, within the first hour of meeting me, that I am Ukrainian. I talk about it a lot, and I am proud of my heritage. I certainly don't speak Ukrainian as well as I should, but my heritage is a huge part of who I am. I have never been to Ukraine, but that will change in the near future. I met an amazing woman, Nadia Tarnawsky, who just moved to Seattle from Cleveland and came to see my show. She is the lead singer of the wonderful band Alchymeia; they are touring in Ukraine next spring, and she invited me to come—not to perform, but to come along for a visit. So I am very excited, and I hope that afterwards my Ukrainian heritage will become an even bigger part of my life.

Thank you so much, Yana!

Дякую!

The Ukrainian Dentist's Daughter will perform on Saturday, March 17th, 2012, at 7pm at the Ukrainian Institute of Modern Art in Chicago. For information, call (773) 227-5522 or visit www.uima-chicago.org.

Find out the latest about Yana and her performance dates on YanaKesala.com

ОЛЬГА ЦІПАНОВИЧ

ДО 150-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Варто згадати з нагоди 150-річчя від дня народження, яке припадає на 18 грудня 2011 року, визначну діячку і жінку чарівної вроди Ольгу Ціпанович з Перемишля. Це пам'ять в історії народу про яскраві особистості – всесвітньо визнані, а, на жаль, так мало відомі серед рідного народу, якому вони служили та нерозривно пов'язали своє життя в один вузол з любимою їм Україною.

Пізнаваймо історію життя українського народу протягом віків, пізнаваймо його тисячолітню боротьбу за свободу, гідне життя й за славу Батьківщини та за її авторитет серед цивілізованих народів. Історія не повинна бути *Terra Incognita*: це наша відповідальність перед нащадками.

Про рід Ціпановичів, а особливо про дивовижну красу Ольги я читав остаточно в декількох польськомовних часописах, які ідеалізують зразкову елегантність й вроду Олі і називають її чарівною красою України.

Ольга прийшла на світ в Мізуні в сім'ї визначного вченого, інженера-гірника та українського провідного патріота Ципряна Ціпанович (1815-1900 рр.), рід якого був споріднений з греко-католицьким духовенством, яке дало Україні стільки найвизначніших діячів.

Батько Ольги ще з молодих років включився в українську громадську діяльність. Від 1855 р. мешкав в Старому Мізуні біля Долини, де знаходилися багаті мінеральні поклади. Очоловав там гуту заліза, одночасно виконуючи обов'язки начальника лінії залізничної. Звідси перепровадився до Перемишля.

В Перемишлі Ципрян ще більше заангажувався в національний процес відро-

дження, в справах якого висував ряд цінних пропозицій. В 1875 р. Ципрян на короткий час виїхав до Жовкви, де був картографом. Там і в околицях Фредрополя він відкрив соляні та інші цінні поклади. Завдяки своїй невтомній праці став популярний не лише в Галичині, але далеко за її межами. Про його наукові праці і численні професійні відкриття заговорили європейські наукові часописи. Одночасно він був великим українським патріотом.

Ципрян був одружений з Александрою Голинецькою – дочкою греко-католицького священника Ципряна Голинецького і Анастазії з дому Вахнянин. В його сім'ї прийшло на світ троє дітей: Григорій (ур. 1860), Ольга Анна (ур.1861), Корнеля Александра (ур. 1963). Помер Ципрян Ціпанович під кінець грудня 1900 року і похоронений в Перемишлі.

У 1876 – 1880 рр. Ольга вчилася у Перемиській жіночій семінарії, де в 1880 р. отримала атестат зрілості. Під час навчання вона відзначалася не лише високими успіхами в науці, але, як і її батько, включилася в молодіжну діяльність. Навкруги Олі завжди вирувала молодь, вона була привабливою і чарівною дівчиною. Її гарний стан та ціле тіло, обличчя, хід викликали подив, ніжність і милий настрій. Крім дівочої краси, володіла гострим і проникливим розумом, особливо цікавилася літературою і музикою.

Вже в перших роках навчання в Перемишлі пересвідчилася, що рівень музичного життя в тому місті був від сивої давнини надзвичайно високий. За її описами та спостереженнями, в Перемишлі далше успішно розвивалися давні музично-хорові традиції України. Тут розгортали жваву діяльність братства при катедральній, Свято-Троїцькій та Свято-Миколаївській церквах. В 1781 р. повстала при церкві св. Тройці Духовна Семінарія, в якій наука співу стояла на високому рівні. В місті повстала т. зв. Перемиська музична школа, існувало ряд музично-співочих колективів, в тому числі

Перемиський «Боян», Музичний Інститут ім. М. Лисенка. В місті діяли визначні композитори: М. Вербицький (1815-1870) – автор нот до нашого гімну і Шевченківського «Заповіту». Саме він скомпонував 12 оркестрових Рапсодій на українські теми та написав музику до численних релігійно-народних творів, в тому числі оформив музику до декількох популярних оперет, які мали вагомий вплив на піднесення музичної освіти. Поширювали музичні надбання і такі композитори, як Вахнянин, Лаврівський, Людкевич та інші.

Лише з перспективи часу діяльність цих мистців осмислилась, як надто важливе й феноменальне для нашої культури значення. Слід наголосити, що цей феномен музичної культури, як і культури взагалі, розвивався завдяки національно свідомого духовенства і їхніх нащадків. Подвижницька праця цього цінного покоління особливо активно проявилася в галузі освіти і променіє по наші дні. Ця освітня діяльність заклала міцний фундамент професійної культури, спрямований на виховання національної свідомості, в першу чергу на західних теренах України.

«Це унікальне явище, якого не зустрічаємо в інших народів», – писала Ольга Ціпановська.

Щоб поглибити свої знання, Ольга продовжувала навчання у Львівських музичних школах і завершила музичну освіту в 1891 р. в Львівській консерваторії у проф. Людвика Дієтца. В 1891 р. вона повернулася до Перемишля і тут працювала спочатку помічником вчителів музики, а згодом, закінчивши додатково студії у Відні, стала професором. Викладала музику в школі Бенедиктинок, а також вчила співу в інших школах і у багатьох колективах в Перемишлі.

Крім музики і співу Ольга провадила дуже активну громадську працю. За її ініціативою покликано до життя 1892 р. Жіноче Товариство Народної Школи. Була активним членом тов. «Жіночий Труд», яке вело дуже активну просвітницьку роботу серед українського жіноцтва. Виступала Ольга з власними концертами. 14 листопада 1911 р. акомпанувала в Народнім Домі до виступу славної Соломії Крушельницької.

Під час визвольних українських змагань в 1918-у р. Ольга включилася в русло боротьби за волю України. За відкрито патріотичну діяльність польський санаційний уряд інтернував її і осадив спочатку в обозі в Баранові, а пізніше перепровадив до обозу в Домб'ю. Повернулася Оля до Перемишля під кінець 1919 року і почала працювати у вчительській семінарії, в Українському Товаристві, Педагогічному та Українському інституті для дівчат в Перемишлі. Була це вчителька, яка не лише виділялася своїм зовнішнім привабливим виглядом, але і глибокою інтелігенцією викликала симпатію навіть серед поляків. Крім того вона заангажувалася також з Б. Загайкевичем та іншими у створення українського музею «Стривігор», а на Жіночому Конгресі 1921 р. у Львові її обрано заступником голови Союзу Українок.

Ольга була ініціатором в 1921 р. заснування Комітету «Брат братові», метою якого було допомагати в першу чергу дітям вояків армії УНР і УГА, батьки яких перебували у таборах. Одночасно вона активно діяла в тов. «Просвіта» та в Народному Домі у Перемишлі. За активною допомогою Ольги в 1924 р. в Перемишлі засновано Музичний Інститут ім. М. Лисенка, і вона стала його першим директором. Ольга Ціпанович всі свої сили і знання посвятила для розвитку цього музичного закладу. Обов'язки директора виконувала до 1933 року і передала їх в руки д-ра Василя Витвицького.

В 1937 р. Ольга переїхала на постійне життя до Львова. Її урочисто проводжала українська інтелігенція Перемищини та численні учні разом з українськими мешканцями міста та околиць. II-га світова війна застала її у Львові і 10 грудня 1941 р. Ольга Ціпанович померла. Похована на Личаківському цвинтарі.

Маю надію, що старше покоління перемишлян пам'ятає цю знамениту постать, а молодше покоління ознайомиться з заслугами славної українки і передаватиме з покоління в покоління нев'янучу пам'ять про неї.

Ярослав Стех,

член Національної спілки письменників України та Спілки українських політ'язнів Польщі, очолює «Земляцтво Перемищини» в Канаді.

25-РІЧЧЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ: НІМЕЧЧИНА

Щоб знало про це покоління майбутнє,
сини, що народжені будуть, -
устануть і будуть розповідати своїм дітям.

(Біблія, Старий Заповіт)

У кого є па-
м'ять — пам'ятаймо, хто забу-
ває — схаменіться, хто забув — злочин. Така
моя думка після відкриття виставки у
Ваймарі, на яку я була запрошена її орга-
нізаторами – Міжнародним освітнім цент-
ром з Дортмунда. Цей центр заздалегідь
готував пересувну виставку «25 років після
Чорнобиля: Люди – Місця – Солідарність»
для перегляду мешканцями понад 50-ти
міст Німеччини, Австрії та Нідерландів.
Перший показ виставки відбувся 15 січня
цього року в Дортмунді. Завдяки їй наслідки
глобальної Чорнобильської катастрофи, що
продовжуються і через 25 років (ми живемо
не після, а під час Чорнобильської катастро-
фи) стали більш відомими величезній кіль-
кості європейців, людям, які зрозуміли згуб-
ну дію «мирного» атома на існування на-
шого спільного дому — планети Земля.

Виставку у Ваймарі відкрив голова
організації «Допомога дітям Чорнобиля» у
Ваймарі професор доктор Гартмут Кошплер.
Я мала честь слухати його доповідь у Києві
на Першому Всеукраїнському з'їзді «Меди-
чна та біологічна інформатика і кібернетика з
Міжнародною участю» у 2010 році. Про
благодійну діяльність очолюваної ним
організації є публікації в Україні. Професор
Кошплер втілює у життя проект про орга-
нізацію при Українському спеціалізованому
диспансері радіаційного захисту населення
інститут імені Йогана Фалька для дітей за
кошти німецьких благодійників. Тут будуть
лікуватись діти з України та Білорусі при
наявності найсучаснішої медичної апарату-
ри (вже надісланий дорогоцінний апарат
УЗІ). Професор Кошплер наслідує
свого знаменитого співвітчизника з Вайма-
ра, відомого письменника-сатирика, який
присвятив своє життя вихованню та під-
тримці сиріт. Там, у далекому 19 столітті, був
заснований відомий на всю Європу інститут
Фалька для безпритульних дітей на 200
місць.

Виступи про-
довжили: Перший секре-
тар посольства України у Німеччині пан
Кошманюк, представник міста Ваймар пані
Ульріка Швабе, я, ліквідатори катастрофи на
ЧАЕС, голова Черкаської міської громад-
ської організації «Союз Чорнобиль України»
Олег Гончаров та віце-президент організації
«Лікарі Чорнобиля» Володимир Ширяєв.

Головний акцент виставки — Чорно-
бильська катастрофа продовжується у Біло-
русі, Росії, Україні у вигляді зростання
різних захворювань, у тому числі онколо-
гічних і генетичних дефектів, смертності
немовлят. «Ліквідатори» – наші з вами
співвітчизники – зі своїх портретів, розмі-
щених на чорних стендах, дивляться прямо
в очі відвідувачам виставки з одним про-
ханням «Не забувай!». Саме цьому «Не
забувай!» сприяв майстер-фотограф Рюди-
гер Лубріхт. Від портретів, від поглядів
героїв, що врятували Європу, відвідувачі не
могли відірвати свій погляд. А відвідувачів
було чимало — це мешканці міста Ваймара –
літні люди і молодь. Велика кількість сімей
Ваймара активно брала участь у допомозі
постраждалим у Білорусі та Україні. Зро-
зуміло, що така виставка підкреслювала
необхідність і дієвість їхньої щирої безко-
рисливої допомоги. У Дортмунді один з
організаторів виставки Петер Юнге-Вентруп
у своєму виступі сказав: «Якщо ми забудемо
про катастрофу, то викреслимо з історії і
безпрецедентну хвилю підтримки, котру
вона викликала». І наш фонд, що 12 років
поспіль направляє до сімей Ірландії дітей,
які мешкають на забрудненій радіонук-
лідами території, з бідних й багатодітних
сімей, сиріт та напівсиріт, щиро дякує
народу Ірландії. І насправді, Чорнобильська
катастрофа розкрила найкращі душевні і
духовні риси людини в усьому світі. Про це у
своїй книзі «Україна, Чорнобиль, світ»
докладно написала український історик
Наталія Барановська. Цю книгу, як і книги

фізика, працівника Чорнобильської АЕС Миколи Карпана «Помста мирного атома» (в рос. мові), всесвітньо відомого еколога, члена Європейської комісії з радіаційного ризику Олексія Яблокова зі співавторами «Чорнобиль: наслідки для здоров'я людей і природи» (в рос. мові) та фотоальбоми «Ймення зорі — Чорнобиль» та деякі інші я привезла у подарунок цій виставці.

Для відвідування виставки учнями гімназій міста був розписаний час. Після перегляду виставки та наших пояснень учні задавали дуже грамотні та вельми оригінальні запитання. Зокрема, їх найбільше цікавило здоров'я сучасної молоді та соціальне забезпечення ліквідаторів. На мою думку це викликано як темою виставки, так і надзвичайно глибоко, фахово продуманим, технічно відмінно представленим авторами виставки інформаційним матеріалом. На превеликий жаль, наші відповіді на запитання були далеко неоптимістичні. Безумовно, представлена виставка в першу чергу має широке загальноосвітнє значення. Молодь має знати правду про наслідки технічного прогресу, широко орієнтуватися у проблемі «за» або «проти» розвитку атомної енергетики.

Безумовно, негативне ставлення до будівництва нових АЕС у світі спонукала трагедія 11 березня цього року в Японії на АЕС Фукусіма-1, де сумарна дія природи (землетрус і цунамі) та людського фактора (дизель-генератори були побудовані в місцях, доступних затопленню) зіграла трагічну роль, що призвела до загибелі десятків тисяч людей. Трагедія буде продовжуватися вже у вигляді опромінення населення радіоактивними ізотопами – цезієм і плутонієм. Недарма референдуми в Італії та Швейцарії довели думку мешканців цих країн про відмову від подальшого розвитку атомної енергетики.

У своєму виступі на відкритті виставки перш за все я подякувала організаторам за дієву увагу до надзвичайно важливої проблеми забруднення довкілля, а звідси — й до негативного впливу на здоров'я людини діючими атомними станціями

у світі. Не будемо забувати і той важливий факт, що й досі вчені усього світу не знають, як безпечно захоронювати радіоактивні відходи на тисячі років. Я розповіла про першу в Україні громадську організацію — Українську екологічну асоціацію «Зелений світ», що виникла одразу з гаслами протесту проти замовчування правди щодо Чорнобильської катастрофи, а тепер надає свої пропозиції до законів України у Верховну Раду. Тобто «зелені» України і сьогодні тримають руку на пульсі подій.

Згадала й про трагедію на Фукусімі та про факт замовчування протягом дев'яти днів Сполученими Штатами Америки аварії, що сталася 6 червня цього року, де внаслідок повені у штаті Небраска на річці Міссурі спалахнув затоплений реактор на АЕС. Персонал був евакуйований, аварії присвоїли 4-й рівень небезпеки. Був закритий і повітряний простір над атомною станцією. І знову мовчання міжнародного «атомного» лоббі. І тут же стало відомо, що ядерна катастрофа на Три-Майл Айленд призвела через багато років до смертності немовлят (до 53 %) та збільшенню кількості випадків раку щитовидної залози на 70%.

Я зробила наголос, що катастрофа в одному місці на планеті не може не торкнутися інших країн. Так, чорнобильські радіонукліди вже 19 травня 1986 року були виявлені у молоці матері-годувальниці у Японії. Чорнобильський слід залишився надовго і у Німеччині. За даними німецьких вчених та лікарів були оприлюднені роботи про збільшення кількості хромосомних аберацій у дітей та дорослих, збільшилася кількість новонароджених з синдромом Дауна, зросли випадки вроджених вад розвитку. Особливо в перші п'ять років після катастрофи зросла кількість випадків раку щитовидної залози та перинатальна смертність, зросла мертворожденість та смертність немовлят. Такий «врожай» горя в Німеччині. Тому світлі голови в уряді Німеччини також відмовилися від подальшого будівництва АЕС. Тим більше, що велика територія у Німеччині зайнята вітряками.

Наталія Преображенська.
(Продовження буде)

**«ЧОРНОБИЛЬСЬКА
КАТАСТРОФА
РОЗКРИЛА НАЙКРАЩІ
ДУШЕВНІ І ДУХОВНІ
РИСИ ЛЮДИНИ**

85-ліття Марії Грабської, членки 33-го Відділу СУА

14 вересня 2011 р. членки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки у Пармі, Огайо зішлись у невеликому українському ресторані, щоб відзначити 85-річчя довголітньої заслуженої членки відділу п. Марії Грабської.

Голова відділу Оля Дем'янчук відкрила зустріч коротким теплим словом про Ювілятку. Згадала зворушливо про приїзд емігрантів так званої «третьої хвилі» при кінці 1940-х – початку 1950-х років з таборів ДП в Німеччині до Америки, частина яких поселилася у Клівленді, штат Огайо.

Незадовго після приїзду до Нового світу вони вступили до різних українських організацій, до тих, що вже існували, або творили нові. Жінки часто включалися до Союзу Українок Америки. Так був створений 33-ий Відділу СУА ім. Лесі Українки. Марія Грабська стала активною членкою новоствореного відділу. Вона, як і інші, мусіла заробляти на прожиток, отримала працю у великій фабриці светрів, де працювали жінки, які також стали членками 33-го Відділу СУА. Маруся Грабська виявилася дуже солідною і працювитою не лише при заробітковій праці, але як і членка СУА, яка не шкодувала сил до праці та доброго слова для інших.

У відділі займала функцію в господарській референтурі, де дуже вдало проявляла свої здібності. Була і є дуже жертвенною на різні суспільно-громадські та релігійні цілі. Щедро допомагала 33-му Від-

ділові СУА, Українському Музеєві у Клівленді, передусім znana з чималих пожертв на Український Музей в Нью Йорку.

З роками, як і за працюю і щоденними турботами, час швидко минав, здоров'я стало підупадати і щораз важче стало приходити на сходи́ни улюблених посестер-союзнок. Нею віддано заопікувалася доня Соня Френч, яка, як тільки має можливість, бо й сама працює, привозить маму на сходи́ни, де присутні радо її вітають. Своє слово голова закінчила побажаннями всего добра і доброго здоров'я, а присутні відповіли «Многая Літа!».

Відтак союзянка Ірина Дубас відрецитувала короткі і зворушливі власні побажання. Щоб в деякій мірі піднести настрій, дехто з присутніх пригадував розвагові моменти з наших молодших років. Люба Мичковська відчитала одну з гуморесок нашого видатного і незрівнянного гумориста, карикатуриста, маляра і поета Едварда Козака, який залишив у спадщину збірки веселих гуморесок, з яких ми часто при різних нагодах користуємо. Присутні почули ще декілька принагідних дотепів, після чого зроблено на пам'ятку спільну знимку.

Ювілятці, яка у гарній, власноручно вишитій блюзочці та з теплою усмішкою на обличчі сиділа за столом, на якому красувалася китиця торянд, союзянки ще раз склали щирі побажання – добра, Божого Благословення та діждатися 90-ліття.

На закінчення Маруся Грабська сердечно подякувала присутнім за участь і привітання і склала на руки голови даток на потреби нашого відділу.

Любомира Мичковська, культосвітня референтка.

85-ліття Уродин членки 33 Відділу СУА - Марії Грабської. Сидять: ювілятка Марія Грабська, Ольга Дем'янчук, Люба Боднар, Ольга Гречаник. Стоять: Іванна Шкарупа, Стефа Балагутрак, Ірина Дубас, Оля Френч, Стефа Швед, Лукія Гриців, Олена Хміляк, Ірина Кріса.

Оксана Драй-Хмара.

ПРОМІНЬ КРІЗЬ ХМАРИ.

Збірка поезій. Київ: Смолоскип, 2010 – 96 с.

“Промінь крізь хмари” – не просто книжка, це зворушлива скринька зі старими фото, спогадами про поета-неокласика Михайла Драй-Хмару та своєрідними щоденниковими віршами доньки, Оксани Драй-Хмари. Навіть стилізація під гербарій на обкладинці нагадує про старовинні сімейні альбоми, де серед світлин можна знайти бозна-коли закладений листок і разом із його гіркуватим запахом згадати цілий епізод із минулого. Вочевидь, поетично-мемуарна книжка до цього чудово надається, особливо, коли зважити на імпресіоністичність спогадів дочки. Пам’ять хапається за речі із рідного київського помешкання на Садовій вулиці: мармуровий камін, біля якого „татуньо” вечорами любив розповідати про своє дитинство у батьківській садибі в Малих Канівцях, балкон із посадженими паном Михайлом вербенами і левконіями, пейзажі Василя Кричевського, величезна бібліотека, глобус, яким вони „мандрували” світом, іграшки. Оксана народилася 1925 року, а вже 1935-го стався той фатальний арешт її батька (звинувачення у націоналізмі), а потім – лише кілька листів. Тому поряд із дуже по-дитячому світлими згадками завжди присутня тривога, вона була органічна тому часові, коли за майстерний український сонет можна було чекати уночі гостей. Отож, не дивно, що перший вірш Оксани Драй-Хмари, написаний, коли їй було п’ять років, не зовсім про Діда Мороза: „Багато янголів в небі літає, та багато народу в тюрмах страждає.”. І хоча це був ще період, коли за святковою вишитою скатертиною у вітальні збиралися Грінченки, Зерови, Филиповичі, Дорошкєвичі, Вериківські, і маленька Оксана могла нарахувати близько тридцяти тортів, та вже за якихось кілька років вона читала гастрономічні марення батька, який вмирав від голоду на Колимі.

Якщо повернутися до долі Оксани

Драй-Хмари, то варто згадати, що артистична атмосфера її дому (батько – поет, мати – художниця) була сприятлива до розвитку власних талантів: з дитинства вчилася вона німецької мови, від семи років – у музичній школі при консерваторії у професора Костянтина Михайлова, а вдома на неї завжди чекає розкішний друг – рояль, весільний подарунок матиного діда, батька Ніни Драй-Хмари (Длугопільської).

Потім її життя складалося досить передбачувано як для дитини „ворога народу”: арешти матері, заслання до Башкирії, Оксана живе у своєї тітки в Києві, повернення матері після смерті батька (1939 рік). А далі – рятівна еміграція. Спочатку, протягом 1942 – 1945 років, Оксана навчається на стипендії в консерваторії при Карловому університеті в нейтральній Празі. По її закінченню вони разом із мамою переїздить спочатку до Німеччини, потім – Бельгія і, зрештою, виїзд до США, навчання в тамтешніх університетах, згодом в Сорбонні. Нині мешкає у Нью-Йорку.

Вірші Драй-Хмари молодшої, що увійшли до збірки – це романтичні юнацькі спроби, написані у період 1933 – 1946 років. Серед них можна знайти й альбомні – подрузі Оксані Старицькій-Стешенко, й імпульсивний, але стрункий сонет, і щемливий „плач” за батьком, і власний, вже більш вироблений голос: „... Місяць – серп загострений – ріже / чорні рожі; / Серпень – перстень зламаний над / листвою арк.”. Як частини пазлу вибудовують вони емоційну картину життя родини Драй-Хмар, яким ніби на роду написано продраювати хмари.

Дуже важливими є також нотатки і про переклади пана Михайла: „Татуньо був талановитим перекладачем. Він знав 19 мов і залишив цілу низку чудових перекладів. Особливо він любив „Божественну комедію” Данте, яку він перекладав протягом двох років (1933-1935). Літо 1935 р. татуньо провів

у Києві і часто зустрічався із Рильським і читав йому свій переклад Данте. „Божественна комедія” була skonфіскована енкаведистами під час вересневого арешту батька, хоча у протоколі забраних паперів і книжок вона не була згадана.”. Отож, сконфісковані тексти 20-30-х років річ цілком реальна і скидається не на звичайне холуйство, а цілком передбачений алгоритм знищення культури, в першу чергу – матеріально. І просто цікаво знати, чи хоча б один твір зберігся на архівних полицях СБУ?

Чи щедесь?

Про це все ми можемо тільки здогадуватися. А такі спогади та історії – це той масив текстів, які живуть на родинних деревах дуже довго, якщо їх, звісно, хочуть пам’ятати. Власне, як у цьому випадку.

Юлія Стахівська.

Ціна 8 дол. Замовлення надсилати разом з належним на адресу:

Smoloskyp,
P.O. Box 561,
Ellicott City, MD 21041

ВІТАЄМО НОВУ ЧЛЕНКУ

*67-го Відділу США,
Філадельфія*

Марію Коваленко!

Прес-сранг НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE Press Fund

195 дол. в пам’ять **бл. п. Петра, сина Ольги Мельник**, членки 12-го Відділу США в Пармі, Огайо. Пожертви склали: 75 дол. родина Поглід; 30 дол. Ілесовета Райло; по 25 дол. п-во Ліда і Маріан Вирста, Андрій Дем’янчук; по 20 дол. Фаїна Сивий, Анна Янсич.

100 дол. 92-ий Відділ США, Менвіл, Нью Джерзі.

100 дол. 115-ий Відділ США, Дітройт.

100 дол. у світлу пам’ять **бл. п. Марти Ключас-Доберчак**. 92-ий Відділ США, Нью Джерзі.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Зачка** складає через 83-ій Відділ США Леся Голюка.

50 дол. в пам’ять **бл. п. Марти Ключас-Доберчак**. Татіяна Рішко.

По 50 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Ореста Дацківа**, мужа членки 78-го Відділу США Ориси Дацків, зложили: Орися Дацків, Тереса Царик, Іванка Бартошик. Родині висловлюємо щире співчуття.

50 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Річарда Леґецкіс**, мужа нашої членки Марти Леґецкіс. Родині висловлюємо щире співчуття. Членки 78-го Відділу США, Вашингтон.

50 дол. в пам’ять **бл. п. Іванки Луцишин**, моєї шкільної товаришки. Родині засилаю щирі співчуття. Оля Городецька, 65-ий Відділ США.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Оксани Луцької**, дорогої мами нашої членки Світляни Андрушків. Родині складаємо щирі співчуття. Членки 86-го Відділу США в Ньюарку, Нью Джерзі.

Додаток. У ч.9, 2011 на ст. 9 був поміщений даток в сумі 75 дол. від родини Бігун. Слід додати: „Щиро вітаємо і бажаємо всім новообраним членам Головної Управи США всього найкращого і успішних літ праці для добра України. Вільні членки США: Надія, Рената, Ірена Бігун.”

Щедрим жертводавцям висловлюємо щире подяку!

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

The Annual National Board Meeting of the UNWLA took place on October 14-16th at the headquarters building in New York City, and much to the satisfaction of all present, the Board was once again fully represented—each Regional Council and every Standing Committee was in attendance. To complete this gathering, both Honorary UNWLA Presidents, Anna Krawczuk and Iryna Kurowyckyj, joined the gathering and offered their greetings.

One of the main focuses this year was the final overview of our newest proposed project—The Women's/Gender Studies Endowment to be created at the Ukrainian Catholic University in Lviv, Ukraine. Education is an asset that can never be taken away or stolen from a population. It is an intangible gift and, considering the present situation in Ukraine, it is also an invaluable investment. On Friday evening, October 14th, an expert panel shared its professional knowledge and experience as to the importance of such an endowment (please see the article by Iryna Koshulap, p. 21). The panel's conclusion was unanimous—it is a timely program and an absolutely necessary one—and the Board's determination and commitment was solidified.

Regional Council Presidents and Acting Liaison for Branches at Large reported on their branches' cooperation with their assigned nursing homes in Ukraine. As a reminder, this project—Assistance and Caring for the Elderly—was initiated on the occasion of the UNWLA's 85th anniversary.

The Chairpersons of UNWLA Standing Committees each offered their proposed plans for the next year and their committees' goals. A presentation was also given on a recent survey taken of younger professional women and the best methods to reach and interest them in our organization. Almost all of the suggested communication methods in-

involved the latest social networking avenues.

During the afternoon of the 15th, a lively discussion took place during the roundtable on the topic "How can we assure that all of our branches and members feel part of ONE national organization?" Many suggestions and concerns were touched upon and will be taken under advisement.

On Sunday, October 16th, the Executive Committee members gave their reports and plans for the next year. Without exception, each member of the Executive Committee does outstanding work and is dedicated to the UNWLA's mission. This annual meeting confirmed that although we are challenged with increasing our membership (as are all other Ukrainian American organizations) our organization is vibrant and continues to be a vital contributor to our diaspora communities.

On November 4th, the Ukrainian Institute of America hosted the New York City premiere of the film *Genocide Revealed*. This multi-award winning documentary was directed and produced by Yuriy Luhovy and debuted in 2009 in the Ukrainian language as "Okradena Zemlya." The female voice-overs in the English version were done by the easily recognizable and well-known actress Jill Hennessy. The UNWLA, as a Ukrainian American women's organization, was invited to present a certificate

Jill Hennessy and Marianna Zajac.

of appreciation to Ms. Hennessy for her commitment and for finding the time in her busy schedule to take on this emotional assignment. Ms. Hennessy's maternal grandmother was Ukrainian and holds a very special place in the heart and memories of the actress. The premiere was very well attended and I was able to remind the audience and Ms. Hennessy exactly what the UNWLA's role has been regarding the Famine-Genocide. I spoke about the continuous thread from those dark years of 1932-33 when our organization tried to alert both the United

States and the international community about the horrors that were taking place in Ukraine as well as obtain humanitarian help—right to the present time in which we have published *Candle in Remembrance* and continue to participate actively in the U.S. Committee for

*We wish all the UNWLA members and all the readers of Our Life
a truly Merry Christmas, filled with peace
and joyful family celebrations,
and an equally happy and healthy New Year!*

The UNWLA National Board and the Editors of *Our Life*

Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness 1932-33. Ms. Hennessy was very touched by the recognition received from the UNWLA as I thanked her for “the generous gift of time and talent, for her dramatic and heartfelt voice-over in the award winning documentary which memorializes the victims of the Holodomor-Genocide of 1932-33 in Ukraine.” The UNWLA also gave the director/producer Yuriy Luhovy a certificate of appreciation for his determination in producing an English version, which has been very successful, as testified by the 14 awards *Genocide Revealed* has won in the international film community. The UNWLA also congratulated Mr. Luhovy on inviting accomplished actors to do the voice-overs and to be an integral part of this documentary as surely this will pave the way for this painful topic's acceptance into the mainstream.

Two days later—on Sunday, November 6th—the Ukrainian Catholic University's annual fundraiser in New York City was held at the Ukrainian National Home. I was given the opportunity to formally announce the establishment of the UNWLA's Women's/Gender Studies \$100,000 Endowment at UCU. After emphasizing that education has always been an integral part of the UNWLA's mission and that many young women in Ukraine are now taking on leadership roles, I stated that we felt it a natural progression to influence the future teachers of our young girls and boys in the roles that each gender should take on in her/his society for a more harmo-

nious and fulfilling family life. I also mentioned the YouTube video of the interview with Rector Borys Gudziak and several students of UCU (we invite you to visit <http://www.youtube.com/watch?v=ePCQOjO1N24>).

In it, Fr. Gudziak emphasizes the importance of the woman's role in the raising of Ukraine's future generations and that Women's Studies would help these women to better examine and understand the male/female relationships to achieve success in the future. The students also voiced their support for the initiative and stressed how important it is for a young woman to gain a better and deeper understanding of herself before she can take on leadership roles. The announcement of the UNWLA/UCU partnership through the Endowment was enthusiastically received by the audience. The University continues to expand its scope of studies and Women's/Gender Studies will be an important addition. This announcement was repeated at the annual Chicago UCU fundraiser on November 13th. Circulars with detailed information

will be mailed out to our Regional Councils and Branches shortly, but in the meantime, we encourage our readers and members to generously support the Endowment. The UNWLA will be able to make an indelible mark on the lives of many—the students at UCU and future students of UCU graduates. We ask that donations be made out to the UNWLA with a notation of “Women's/Gender Studies Endowment,” and we thank you in advance for your support!

*UCU Fundraiser at Ukrainian Nat'l Home, NYC
from left to right -- Margarita Hewko, wife of John Hewko,
John Hewko, CEO of Rotary International, Iryna Kuro-
wyckyj, UNWLA Honorary Pres., Marianna Zajac, UNWLA
Pres., Alexander Kuzma, Executive Director, UCEF.*

DISPLAY OF UKRAINIAN FOLK ART IN WARREN, MICHIGAN

The Warren Community Center (5460 Arden, Warren, Michigan) housed a large display of Ukrainian folk art for three months, from mid-July to mid-October, 2011. The display featured various specimens of traditional folk art, such as embroidery, *pysanky*, ceramics (Hutsul, Trypilian, and Kievan), woodcarving, and national costumes. Also included was information on the Ukrainian tragedy of Holodomor.

The display was the work of UNWLA Branch 53, Detroit Regional Council. Branch members who put it together include Helen Palmer (president), Ola Movchan Novak (vice-president), Luba LePage (corresponding secretary), Mary Mykolenko (organizational chairperson), and Annette Stadnyk (cultural chairperson). All of the articles on display came from the personal collections of these members, and some items were handmade by them. For example, all of the Hutsul ceramics were made by Luba LePage, one of the embroidered pillows was made by Mary Mykolenko, and the *pysanky* were made by Ola Novak.

The members of Branch 53 were pleased that the display was prominently featured in *Warren Weekly* on September 28, 2011 (pp. 1, 3, and 13) with several photographs and an extensive story based on interviews with Annette Stadnyk and Ola Novak. The link to this article, courtesy of C and G Newspapers, is: <http://www.candgnews.com/news/display-offers-glimpse-ukraine>.

Ola Movchan Novak

Left to right: Ola Movchan Novak, Helen Palmer, Annette Stadnyk, Luba LePage, Mary Mykolenko.

TRYPILLIAN LUNCHEON

Two decades is a significant milestone for any organization or group, but especially so when it marks the years of a branch's success and continued growth. The branch I am referring to is my own Mid-Hudson Branch 95 whose members have recently celebrated the Branch's 20th anniversary. The jubilee celebration was held on Sunday, September 11th, at the Soyuzivka Heritage Center in Kerhonkson, NY, and featured a unique Trypillia-themed luncheon.

What made this celebration especially poignant was the fact that Branch 95 was founded by the current UNWLA President Marianna Zajac, along with her good friends Lesia Orlan, the Branch's expert in Ukrainian history and culture, Olha Hnateyko, past president of the Ukrainian Museum, and Oksana Lenec, the Branch's "Godmother." From the beginning,

the goal of Branch 95 was to unite the Ukrainian women of Dutchess and Ulster counties to further the ideals and goals of the UNWLA through good works in their communities. Katherine Zarycky Soroka, a Ukrainian patriot and fighter for an independent Ukraine, was chosen as the patroness of the Branch. More than half of the Branch's members are those who were part of the founding group. The other half are new members, like myself, and now we have members even in nearby states.

The Mistress of Ceremonies and hostess—the current Branch 95 President Eva Panchyshyn—opened the luncheon's program, and the President of the Central New York Regional Council, Maria Cade, gave welcoming remarks. Prayers were said before a wonderful meal, and a moment of silence was observed in solemn remembrance of the 9/11 tragedy.

After lunch, we welcomed our very special guest speaker, UNWLA President (and still Branch 95 member) Marianna Zajac. "Pani Holova" (as we call her) spoke about the history of the UNWLA, the original reasons it was founded, its goals and mission, and remembered the exceptional women who inspired the organization's growth. She also spoke of the links UNWLA branches have from the past and to the future, how we keep our heritage alive, and how we showcase our uniqueness as a nation. She emphasized how we grow and adapt to the changes in our Diaspora, welcoming those who became part of the Diaspora through marriage or as adopting parents of Ukrainian children. President Zajac also shared information about her recent trip to Ukraine and gave details about the new UNWLA project with Doctors Collaborating to Help Children, Shriners Hospital, and the pediatric burn unit of Lviv Hospital #8.

The luncheon included a beautiful musical program provided by the Korinnya Ukrainian Folk Ensemble and a delightful performance by the Kerhonkson Ukrainian Dancers under the direction of Andrew Oprysko, whose late mother Elaine was a beloved member of our branch.

There were also displays, created by branch members Lesia Kuch and Cathy Gorham, highlighting the achievements of Branch 95 over the two decades of its existence. Perhaps the most notable among these achievements was the organizing and executing of the 2005 UNWLA National Convention in Albany, NY. This three-day event was co-organized with our sister branches in the Central New York Regional Council. Some of the Branch's activities over the years have included:

- sending annual goodwill packages to orphanages and nursing homes in Ukraine;
- offering educational workshops, demonstrations, and exhibitions as well as opportunities for Ukrainian-themed

projects through the Dutchess Arts Council and other local groups;

- doing *pysanky* demos on local TV cable networks as well as writing articles for local newspapers on Ukrainian Easter traditions;
- annual bus excursions, garage sales, penny socials, tag sales, and church dinners, held to fund parcels to Ukraine;
- annual bus trips to various events at the Ukrainian Museum in NYC;
- participating in local craft fairs as well as holiday church bazaars;
- joint projects with Dutchess County Girl Scouts Council, including workshops for scouts and leadership conferences on Ukrainian culture, heritage, and crafts;
- organizing the "Echoes of Byzantium" Dinner Benefit for the American community in order to promote awareness of the Chernobyl nuclear disaster in Ukraine;
- hosting multiple women's conferences and spa weekends at the Soyuzivka Heritage Center;
- attending community events sponsored by other ethnic groups to show support and friendship;
- participating in Ukrainian cultural festivals at the Soyuzivka Heritage Center.

During the luncheon, Branch President Eva Panchyshyn honored the work of Branch 89, whose members made up the original Kerhonkson Branch and who are now members at large. These women helped build the Holy Trinity Church and were the first to bring the Ukrainian culture to the Mid-Hudson Valley. They supported the activities of the Soyuzivka Heritage Center, the CYM Ukrainian Camp, and the Ukrainian school. President Panchyshyn also acknowledged our honored guests from the

Branch 95 members proudly wear their Trypillian scarves.

community, the sister branches, and the UNWLA Executive Committee, and read the congratulatory letters from various members of our community. We also received beautiful greetings from other branches and regional councils.

However, what made the luncheon unique was the use of the Trypillian theme which was highlighted throughout, most notably in the designs on the scarves worn by Branch 95 members for the event. The Trypillian theme was the brainchild of branch member Vera Staruch, who thought that using these elaborate designs would be a nice tribute to our heritage from an ancient culture in which the female influence was very strong. Using Vera's fox motif, Marianna Crans created a fox medallion for the event, and it was so well received by the members that they decided to adopt it as the Branch logo. Marianna then used design elements from the medallion to create a fox pattern for the scarves, and, with the help of her mother, Halina Szczawinsky, and Cathy Gorham, she reproduced them on luxurious silk

scarves. Worn over solid colors by branch members, the scarves made for a stunning contrast to the traditional embroidered blouses usually worn for such events. The fox medallion was then used on invitations, posters, programs, and banners also designed by Vera Staruch and executed by Maxine Hayden. As luncheon plans developed, other Trypillian elements were incorporated, such as the beautiful Trypillian *pysanky* created by Nadia Wojowycz, the mother of branch member Bohdana Puzyk (Mrs. Wojowycz loaned them for use in the centerpieces during the luncheon); and the Trypillian fox doilies that Branch President Eva Panchyshyn and the Regional Council President Maria Cade found at the XXIX UNWLA National Convention held in New Jersey this year. All in all, the luncheon was a happy and successful celebration!

It will be interesting to see what we come up with for the Branch's SILVER Anniversary in five years. Silver.....hmmm...lots of interesting possibilities there!

Marianna Szczawinsky Crans

BRANCH 14 CELEBRATES 35TH ANNIVERSARY

On Saturday, September 17, 2011, Branch 14 of Atlanta, Georgia, celebrated its 35th anniversary with a dinner at The Diner at Northpoint (Alpharetta, Georgia).

Laryssa Temple and Orysia Fisher made cakes for a raffle. Donia Semchyshyn and Kathy Tice donated items for fund-raising. A special 'thanks' goes to Orysia Fisher for bringing flowers and Ukrainian decorations.

Orysia Fisher, our historian, spoke about

the branch's 35 years of activities, which included photo notebooks, awards, various events, and fundraisers in which members have participated over the years. She detailed the accomplishments of all the past presidents of the branch—Gerri Hajduk, Orysia Fisher, Angela Halifax, Diana Stawnyczy, and Nadia Mychalczuk.

Special guest Victor Sereidyuk gave the blessing before the meal, and all the members and guests joined in the celebration of Tatiana Semchyshyn's 87th birthday.

This special event was attended by spouses and friends of the branch members. Two past members rejoined the branch that evening for a total of five new members in 2011.

I would like to thank Halyna Sereidyuk, president of the UCCA for the state of Georgia, for helping us celebrate this special occasion. We are also grateful for the support and good wishes we received from the UNWLA Headquarters in New York City.

Kathleen Perzik Tice,
Branch President

Branch 14 members and guests at the 35th anniversary celebration.

Гендерні/Жіночі студії в Україні: освіта для суспільної зміни.

Новий проєкт Союзу Українок Америки, який підтримує створення гендерних/жіночих студій в Українському католицькому університеті, був однією з головних тем Річного засідання Головної Управи СУА, що відбулося у жовтні цього року. Окрім фінансових деталей проєкту, Головна Управа запросила до дискусії чотирьох експерток із гендерних досліджень: доктора Мар'яну Рубчак, професора Університету Вальпараїсо (штат Індіана), доктора Марту Кічоровську-Кебало з Університету міста Нью Йорк (CUNY), Оксану Кісь, кандидата історичних наук, старшу наукову співробітницю Інституту народознавства НАН України у Львові, та докторантку Ірину Кошулап із Центрального європейського університету, що в Будапешті. Вони поділилися своїми думками про статус жінки в сучасній Україні, розповіли про нові дослідження на жіночу тематику та підкреслили необхідність навчальних програм, які б заохочували молодих українців критично оцінювати гендерні норми і стереотипи, поширені в Україні. Оксана Кісь, яка вже не перший рік вивчає проблему гендерних стереотипів, зазначила, що очікування, які суспільство прищеплює хлопчикам і дівчаткам в Україні, часто застарілі і не відповідають сучасним реаліям. Вони гальмують особистісний та професійний ріст молоді і не сприяють стабільним гармонійним стосункам у родині. Рекляма, популярні журнали та книги, на кшталт «Енциклопедії для дівчат», пропонують

дівчаткам образ «барбі» і заохочують їх вкладати час і зусилля у свою зовнішність, стверджуючи, що це їхня найпевніша інвестиція у майбутнє. Вдале заміжжя стає головною і єдиною метою, проте усі поради для дівчат лише вчать їх, як «спіймати» чоловіка і «продати» себе якомога дорожче, не готуючи їх до сімейних стосунків чи відповідальності. Не мають потреби такі «лялечки» і у розвитку своїх талантів та й про свої власні бажання і права не замислюються.

Таку жінку не лише легко перетворити на власність чоловіка, її легше переконати в тому, що на краще вона не заслуговує. Як це впливає на ціле суспільство, можна дізнатися з нової збірки досліджень на жіночу тематику, яка вийшла цього року під редакцією професора Мар'яни Рубчак. Книга *Mapping Differences: The Many Faces of Women in Contemporary Ukraine* («Позначення відмінностей: багатолика жінка в сучасній Україні») є чи не першим англomовним виданням, яке намагається заглянути у світ сучасної української жінки та проаналізувати проблеми, актуальні в її житті: від питань трудової еміграції, торгівлі жінками та насилля в сім'ї, до участі жінок у політичних процесах та створенні інтелектуальних надбань нації. Підсумовуючи ідею книги, яка стала результатом співпраці двадцяти авторів з України та Заходу, Мар'яна Рубчак відзначила, що такі праці допомагають краще зрозуміти жіночі проблеми та показати справжні і багатогранні українські

жіночі обличчя, а не ті, які Захід уже звик бачити через призму секс-туризму, що помітно виділяє Україну на мапі Європи.

До обговорення питання проблем жінок в Україні долучилась і доктор Марта Кічоровська-Кебало, яка нещодавно захистила свою докторську дисертацію,

Зліва: Ірина Кошулап, Софія Геврик, д-р Мар'яна Рубчак, кандидат іст. наук Оксана Кісь, д-р Марта Кічоровська-Кебало, Ліда Білоус.

що пропонує критичний погляд на працю та досягнення українських жінок у селах та невеликих містечках на прикладі жіночих організацій Черкащини. Її спостереження не лише підтвердили, що жінки не отримують справедливого визнання та оплати своєї праці, але й показали, що жінки здатні об'єднуватися, щоб відстоювати як свої власні права та інтереси, так і інтереси своєї громади. Залишається проблемним те, що жінок не так охоче слухають, та і самі жінки долають довгий шлях, щоб зрозуміти, що норми та очікування, які на них поклато суспільство, не завжди відповідають їхнім потребам.

В цих умовах питання освіти, яка б пропонувала молодим людям альтернативні моделі самореалізації, виглядає ще більш важливим. Зі свого власного досвіду Оксана Кісь розповіла, як студенти після її лекцій про сексизм у рекламі, який прирівнює жінку до товару, що продається як пачка цигарок, часто кажуть, що вони вже ніколи не зможуть дивитися на таку рекламу, як раніше. І така освіта є важливою як для дівчат, так і для хлопців, бо якщо сучасна жінка – це товар, то чоловік – це гаманець, який доповнює це замкнене коло. В той час, як дівчат не спонукають до професійного розвитку, чоловіки не завжди знають, яким є їхнє місце в родині, окрім матеріального забезпечення сім'ї. Звідси і проблема відсутності батька в родині, і високий рівень алкоголізму серед чоловіків, і сімейне насилля.

Ірина Кошулап навела позитивний досвід «шкіл для татусів» – лекцій для молодих чоловіків, що чекають появи дитини у сім'ї – такі курси почали з'являтися в Україні в останні кілька років. Вони допомагають чоловікам підготуватися до нової ролі, і часто такі татусі більш охоче піклуються про своїх дітей з перших днів після появи немовляти. Це покращує стосунки в родині і має позитивний вплив на розвиток дитини. Проте такі «школи» ще досить поодинокі, тому приносити гендерну освіту у звичайні школи є першочерговим завданням.

А починати потрібно із освіти самих вчителів. Вони також виховувалися у цьому суспільстві і, на жаль, часто несвідомо допомагають поширювати згадані стереотипи. Насправді, школа могла б стати важливою протипагою натиску телебачення і популярної преси, коли йдеться про гендерну соціалізацію дітей та молоді. Тому усі учасниці

"Створення гендерних студій в УКУ... є надзвичайно важливим кроком."

дискусії погодилися, що створення гендерних студій в Українському католицькому університеті, де власне готують майбутніх вчителів, є надзвичайно важливим кроком. Маючи досвід викладання в УКУ, пані Оксана Кісь висловила впевненість, що цей університет зможе втілити таку програму на найвищому рівні, дбаючи про якість освіти, професійний підбір викладачів та їхню незалежність у розробці навчальних програм.

Ірина Кошулап.

ERRATA

- В журналі «Наше життя» за липень-серпень 2011 р. на ст. 35 підпис до світлина слід читати: „Голова СУА Маріянна Заяць і Тереса Царик з одержаною грамотою за 48-літню працю Світлички 78-го Відділу СУА у Вашингтоні.”
- In the July-August 2011 issue of *Our Life*, the English-language caption to the photo at the top of p. 35 should read: "Theresa Caryk with certificate of appreciation for the work of Branch 78 with svitlychka/preschool in Washington, D.C., which has been in operation for 48 years."
- В жовтневому 2011 р. числі журналу «Наше життя» на ст. 32 невірно подано прізвище автора статті „Участь у виставці мистців-жінок Чікаго”. Автор статті – Рута В. Галібей, пресова референтка 29-го Відділу СУА. Перепрошуємо.

ЗМІСТ LXVIII РІЧНИКА

XXIX Конвенція СУА

Наталка Буняк. Готуємось до XXIX Конвенції СУА. 2:2

Емблема XXIX Конвенції СУА. 4:24

Програма XXIX Конвенції СУА. 4:3

Маріянна Заяць. Вітальне слово голови СУА на XXIX Конвенції СУА. 7-8:2

Маріянна Заяць. Слово новообраної голови СУА на конвенційному бенкеті. 9:1

Новообрані члени Екзекутиви та Контрольної комісії. 7-8:1

Лариса Дармохвал. З виступу на XXIX Конвенції СУА. 9:5

Лідія Слиж. XXIX Конвенція СУА. Щоденник. 7-8:4

Лідія Слиж. 29-та Конвенційна книга СУА. 6:14

Мотря Мілянч. Делегатки XXIX Конвенції СУА відвідали Український Музей в Нью Йорку. 7-8:34

Нагороди XXIX Конвенції СУА. 9:3

Резолюції XXIX Конвенції СУА. 7-8: 18

Вишивки (Остання сторінка обкладинки)

Січень. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині. Заставна. Надіслала Орися Зінич (*)

Лютий. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині. Красна. (*)

Березень. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині. Радівці. (*)

Квітень. Писанка. Христина Кінах Карневале

Травень. Взори вишивок народного промислу на Буковині. Сучава. (*)

Червень. Гердан. Творчість Анастазії Жилавої

Вересень. Взори вишивок народного промислу на Буковині. (*)

Жовтень. Взори вишивок народного промислу на Буковині. (*)

Листопад. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині. (*)

Грудень. Взори вишивок домашнього промислу на Буковині. (*)

Відділи СУА (Діяльність)

1 -й Відділ. Урочисті святкування у 1-у Відділі СУА. 5:24

17 -й Відділ. 90-ліття Ірени Ракуш. 5:21

27-й Відділ. Забава «Вишивані вечорниці». Наталя Щерба. 5:26

29 -й Відділ. 29-й Відділ при праці. 2:22

29 -й Відділ. З діяльності 29-го Відділу. 10:31

33 -й Відділ. «З журбою радість обнялась». 1:29

33 -й Відділ. 85-ліття Марії Грабської. 12:11

62 -й Відділ. З діяльності 62-го Відділу. 9:25

65 -й Відділ. 55-ліття 65-го Відділу. 1:26

65-й Відділ. 65-й Відділ СУА на фестивалі ялинок. 2:22

67 -й Відділ. Діяльність 67-го Відділу СУА. 1:26

78 -й Відділ. Діяльність 78-го Відділу. 1:28

83 -й Відділ. Шедрий Вечір 83-го Відділу. 3:25

83 -й Відділ. Вісті з 83-го Відділу. 4:23

96 -й Відділ. Золоті ікони. 10:33

97 -й Відділ. З діяльності 97-го Відділу СУА. 6:26

107 -й Відділ. Нам – 40 років. 9:26

Приємна зустріч вільних членок СУА. Люба Білозір-Баран. 10:30

Вітаємо з Ювілеєм. Люба Білозір-Баран. 11:26

Відділи СУА (Загальні збори)

1-й Відділ СУА. Нью Йорк, Нью Йорк 5:23

12-й Відділ СУА. Клівленд, Огайо. 3:24

33-й Відділ СУА. Парма, Огайо. 5:26

34-й Відділ СУА. Коговз, Півн. Нью Йорк. 4:24

45-й Відділ СУА. Дітройт, Дітройт. 11:22

49-й Відділ СУА. Баффало, Півн. Нью Йорк. 6:28

67-й Відділ СУА. Філядельфія, Філядельфія. 9:27

86-й Відділ СУА. Ньюарк, Нью Джерзі. 3:27

89-й Відділ СУА. Кергонксон, Нью Йорк. 7-8:29

101-й Відділ СУА. Чікаго, Чікаго. 6:23

106-й Відділ СУА. Гартфорд, Нова Англія. 5:32

108-й Відділ СУА. Нью Гейвен, Нова Англія. 5:30

Вісті Головної Управи СУА

Голова СУА Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками... 1:1, 2:1, 3:1, 4:1, 5:1, 6:1, 7-8:1, 10:1, 11:1, 12:1

Вісті Стипендійного бюро СУА. 1:29, 3:22, 4:30, 5:13, 6:33, 10:28, 12:29.

Вебсайт СУА. Зоряна Гафткович. 1:4

Кошулап, Ірина. Гендерні/Жіночі студії в Україні: освіта для суспільної зміни. 12:21.

Діяльність Округ СУА

Округа Огайо. Ніна Сікора. Округа Огайо відзначила 85-ліття СУА. 2:23

Округа Нью Йорк. Свято Героїнь в Нью Йорку. 4:22

Округа Дітройт. Віра Крива. Величне відзначення 75-ліття заснування Округи СУА Дітройт. 5:19

Округа Нова Англія. Валентина Чудовська. День союзнянки Округи Нова Англія. 11:22

Гумор

Комунізм і безплатне пиво. 4:36

Іспит пам'яті. 4:36

Повчальна історія про ослика, 1:36

Притча про добре і погане місто. 9:31

Дитячі сторінки (Христя Швед)

1:34. Свят-Вечір сірого зайченяти

2:34. Чи звірята вбирають шапки, шалики і рукавиці?

3:34. Три метелики

6:34. Жук вчився у Жаби плавати

9:34. Дев'ятеро

10:34. Як Оля великою стала

11:34. Перша парасоля

ДОБРОДІЙСТВО

Фонд ім. Олени Лотоцької. 11:30

Репрезентативний фонд СУА: 1:31

Пресовий фонд журналу „Наше життя”: 1:32, 2:26, 3:9, 4:18, 5:36, 6:27, 9:9, 10:33, 11:30, 12:15.

Стипендійна акція СУА: 3:23, 4:30, 5:14, 6:33, 9:23, 10:28, 12:29.

Фонд Суспільної Опіки СУА: 1:31, 2:24, 4:28, 5:25, 6:26, 9:33, 11:30, 12:28.

Український Музей в Нью Йорку: 2:36, 3:30, 4:31, 5:14, 6:28, 9:32, 10:26, 11:32, 12:30.

ІНТЕРВ'Ю

Слиж, Лідія. Материнське щастя. Інтерв'ю з Ярославою Гудзяк. 2:9

Слиж, Лідія. Наші духовні обереги. Інтерв'ю зі Святославою Гой-Стром. 11:10

КАЛЕНДАР українських пам'ятних дат на 2011 рік. 1:12

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ: 2:30, 3:36, 4:29, 5:1

МИСТЕЦТВО, ЕТНОГРАФІЯ

Молоді та перспективні малярі із Світличок СУА. 1:3

2009 Обкладинки. Парада творів наших мисткинь. 1:3

Ярослава Панчук. Історія «Щедрика». 1:5

Іван Зеленчук. Ци дома, дома?. 1:6

Наталка Соневицька. Вісті з Українського музею в Нью Йорку. 1:14, 4:33

Лідія Слиж. Стрітєння, або Гроловиця. 2:14

Маріанна Онуфрик. Великий піст. 3:16

Маріанна Онуфрик. Лада весну несе. 3:18

Ярослава Панчук. Веснянки – гайки. 4:14

Софійка Зелік. Писанки – невід'ємна частина мого життя. 4:15

Маріанна Онуфрик. Ой, на Івана, на Купала. 6:32

НАША СУЧАСНИЦЯ

Ольга Тритяк. Завжди з Україною в серці. Анна Кравчук. 9:7

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ. 1:33, 2:29, 5:35, 11:36, 12:36.

НЕКРОЛОГИ

Боднар Марія. 10:25

Борисевич Софія Святослава. 9:30

Винарська Неоніля. 2:27

Волошин Олександра. 3:27

Горчинська Іванна Тетяна. 11:27

Дяченко Лідія Теодора. 3:29

Кашубинська Ірина. 2:25

Квасовська Стефанія. 12:28

Мотика Анна. 9:30

Рейтаровська Христина. 5:33

Стахів Мирослава. 12:27

Фіцалович – Чайківська Лідія. 5:32

Шиприкевич Олена. 3:28

НОВІ КНИЖКИ. РЕЦЕНЗІЇ.

Драй-Хмара, Оксана. *Промінь крізь хмари.* Юлія Стахівська. 12:14

Паньків, Марія. *Теофілія.* Микола Дупляк. 10:24.

Шкляр, Василь. *Залишенець. Чорний Ворон.* Надія Дейчаківська. 9:18

Українки в історії. Нові сторінки. Лідія Слиж. 3:16

ОБКЛАДИНКИ (за числами журналу)

Наталія Масон Гавдяк. Львів. Церква. 1

Галина Марків. Зимовий потічок. 2

Уляна Христина Салевич. Етнічний ідеалізм. 3

Софійка Зелік. Полтавська писанка. 4

Григорій Гивиль. Вінок – емблема ХХІХ Конвенції СУА. 5

Таня Шумська-Бланко. Тропікана II. 6 Конвенційна книга. 7-8

Христина Лушпинська-Соболь. Чарівний Київ. 9

Богданна Кесала. Те, що під сподом. 10

Лариса Мартинюк. Пам'ятаємо. 11

Ірена Зелік. Святочний настрої. 12

ПОЕЗІЯ

Буняк, Наталка. Батьківська любов. 7:11

Вовк, Віра. Свят-Вечір. 12:3

Гнатюк, Людмила. 1:9, 3:29, 4:27, 5:12

Гой-Стром, Святослава. Різдвяний вечір. 1:4

Дрогомирецький А. Золотоволоска. 2:31

Леся Українка. Колискова. 2:8

Марійка Підгірянкa. Мати. 5:31

Сеник, Ірина. 10:25

Симоненко, Василь. 9:31

Стус, Василь. 1:9, 2:10

Храплива-Шур, Леся. Великодні дзвони. 4:15

ПОСТАТІ

Басараб, Ольга. Надія Миронець. 2:3

Говенко, Любомира. Оксана Шараневич. 11:28

Гординський, Святослав. Світи Святослава Гординського. Пресове повідомлення УМ. 10:16

Грищенко, Олекса. Олекса Грищенко – мистець світової слави. Ярослава Панчук. 6:12

Зарицька, Катерина. Подвиг і трагедія Катерини Зарицької. Лідія Слиж. 4:10
Коцюбинська, Михайлина. Замість вінка на могилу Михайлини Коцюбинської. Мирослав Маринович. 2:1.
Могилянська, Ладя. Ладя Могилянська – патронка 124-го Відділу СУА, Флорида. Оля Черкас. 3:12
Марійка Підгірянкa. Маріанна Онуфрик. 6:4
Русова, Софія. Лідія Слиж. 2:4
Світлична, Надія. З когорти нескорених. Лідія Слиж. 10:14
Ціпанович, Ольга. Ярослав Стех. 12:9
Шашкевич, Маркіян. Свіча пам'яті Маркіяна у Бережанах не згасає. Надія Волинець. 11:3
ПОЧЕСНІ ЧЛЕНКИ СУА
 Гладка, Ірена. 10:12
 Дигдало, Рома К. 11:6
 Осінська-Полянська, Марія. 11:5
 Хомин-Іжак, Христина. 10:12
 Шкамбара Марія. 9:4
 Шуган, Рома. 12:4
РОЗВІДКИ. ПУБЛІКАЦІЇ.
 Арлінгтон – Івано-Франківськ – міста побратими. Наталка Соневицька. 5:6
 Віра Фарміґа у фільмі «Вищий ґрунт» 12:5
 В поклоні жінці-матері. Ярослава Панчук. 5: 3.
 До 90-річчя Українського Вільного Університету. Лідія Слиж. 1:13
 Єлизавета Ярославна – королева двох держав. Наталка Соневицька. 1:.
 З печаттю Лесиноного духа. Тамара Скрипка. 3:7
 І таке буває. Любомира Ґайовська-Бойко. 9:14
 Леся Українка. Ярослава Панчук. 2:6
 Мама-свекруха. Надія Святенко. 5:4

Ми не сміємо забути 26-те квітня 1986 року! Лідія Черник. 4:7
 Мої особисті спогади, враження та почуття з подорожі по Україні. Лідія Білоус. 10: 9, 11:7
 Навіки в пам'яті народній. Святослава Ґой-Стром. 3:5
 Національний університет «Острозька академія» - перлина наукового світу. Лідія Саливанюк. 5:9
 Невмирущий кущ калини. Оксана Шараневич. 1:11
 Незабутні враження святкування 90-ліття СУ. Уляна Зінич. 10:7
 Лідія Слиж. Поетичний таланти України. 5:12
 Подорож в минуле. Божена Ольшанівська. 4:13
 Про той славний шлюб 2011 року. Лариса М. Л. Залеська-Онишкевич. 6:30
 Спомин про ІКЕРА. Ярослава Панчук. 3:14
 У кожного своя доля. Маріанна Онуфрик. 6:6
 Українські дизайнери ще здивують Європу. Марта Чабан. 6:32
 Чому жінки повинні належати до СУА? Ольга Сливка. 10:27
 Чорнобиль – 25 років болю і скорботи. Екологія та здоров'я народу України. Наталія Преображенська. 4:4
СОЮЗ УКРАЇНОК ПОЛЬЩІ
 Катерина Сіроцька. До 20-річчя СУП. 4:16
СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ
 Ростислава Федак. Працюємо з людьми і для людей. 2:11
 Ростислава Федак. Конкурс, що об'єднує. 2:12
ХРЕСТИКІВКА: 1:15, 4:17

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXVIII – 2011

ART

Our Life Cover Artists. 1:16, 3:14, 6:20, 9:15, 10:22, 11:12, 12:26

CHILDREN'S PAGES

A Christmas Story (C. Shwed) 12:34
 Oksana's Pysanky (C. Shwed) 4:34

FAMOUS WOMEN

Quartet (T. Stadnychenko) 2:17
 Ladia Mohylianska (O. Czerkas) 3:13

FOOD

Food for Thought (R. Zajac) 2:32
 More Food for Thought (A. Muenk) 2:33

HEALTH (I. Magun, MD, FACP)

Digestion and Probiotics. 2:28
 The Generic Medication Dilemma. 11:29

Hot Flashes. 10:29

Oh My Aching Back. 1:23

Organic or Non-Organic: Choosing the Best Fruits and Vegetables for You. 5:34

Positive Thinking, Meditation, and Health. 9:36

Precious Time. 12:30

Super Skin. 6:36

Weathering Stress. 3:33

LIFE IN THE DIASPORA

Centennial (T. Stadnychenko) 3:10

Teaching and Living Ukrainian Culture at the University of Illinois, Urbana-Champaign (O. Wallo) 10:23

Ukrainian Exhibit at Pearl S. Buck House Takes First Prize (Chrystyna Prokopovych) 2:18

UNWLA, UCU, and an Endowed Gender Studies Program (M. Bohachevsky-Chomiak) 11:15

LITERATURE

My Friendly Epistle (T. Shevchenko, tr. C. H. Andrusyshen and W. Kirkconnell) 3:4
Remembering Vasyl Stus (T. Stadnychenko) 1:10

MISCELLANEOUS

CFC: Combined Federal Campaign. 11:31
Safeguarding the UNWLA's Tax-Exempt Status (O. Xenos) 9:21
UNWLA Recruitment Campaign Phase II (A. Macielinski) 12:31
UN Women: New Hope for Women and Girls (Nadia Shmigel) 1:19
The Winter of Our Discontent (T. Stadnychenko) 3:32
Women's History Month and "Our Life" (T. Stadnychenko) 3:10

OUR LIFE PUBLICATION TIPS

Photography 101: Tips for Submitting Photos to *Our Life* for Publication (T. Stadnychenko) 1:21
Writing and Submitting Articles for *Our Life* (T. Stadnychenko) 1:20

PERSONAL HISTORIES

Honoring Our Past by Honoring Our Personal History (M. Szczawinsky Crans) 6:18
A Simple Man (M. Szczawinsky Crans) 6:19
The Unknown Genocide (Pavlo Makiyenko) 11:19

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXVIII - 2011 12:25

THEATER

The Joy of Telling My Mother's Story: An Interview with Yana Kesala (O. Wallo) 12:6

UNWLA BRANCH & REGION NEWS

Branch 14 Celebrates 35th Anniversary (K. Perzik Tice) 12:20
Branch 56 of North Port, Florida, Hosts Vyshyvani Vechornytsi (A. Susla) 5:27
Delaware Remembers Chornobyl Victims (D. Nowakiwska Lissy) 11:25
A Glorious Day for Lesya (M. Kvit-Flynn) 11:24
Chapter Two (O. Rudyk) 9:17
Chicago Soyuzianky Celebrate United Nations Day. 4:28

A Day at the Dali Museum (V. K. Swade) 9:28
Display of Ukrainian Folk Art in Warren, Michigan (O. Movchan Novak) 12:18
A Good Discussion on a Good Read (M. Burachok Wacyk) 5:29
A Good Read (O. Rudyk) 5:28
An Evening with Lesya (M. Kvit-Flynn) 9:29
A Tenth Anniversary for UNWLA Branch 115 (E. Kuczer) 1:24
Traditional and Contemporary Gerdany: An Exhibit of Ukrainian Beadwork (T. Artymyshyn-Daniliw and T. Stadnychenko) 6:21
Trypillian Luncheon (M. Szczawinsky Crans) 12:18
UNWLA Branch 56 in North Port, Florida, Celebrates 20-Year Anniversary (A. Susla) 6:24
UNWLA Branch 124 of St. Petersburg, Florida Celebrates 10th Anniversary (V. K. Swade) 2:21

UNWLA HONORARY MEMBERS

Christine Chomyn Izak. Honorary Member of UNWLA. 10:13
Encore for UNWLA Honorary Member Olga Trytyak (A. Krawczuk) 9:18

UNWLA PRESIDENT'S MESSAGE (M. Zajac)

Sharing Thoughts, Views, & News. 1:17, 2:15, 3:19, 4:19, 5:17, 6:15, 10:17, 11:13, 12:18

THE XXIX UNWLA CONVENTION

Looking Ahead: The XXIX UNWLA Convention (N. Buniak) 2:16
Myroslava Gongadze: Keynote Speaker at Friday Evening Pre-Convention Program (C. Melnyk) 4:21
XXIX National Convention. 3:3
Newly Elected UNWLA Leadership and Auditing Committee. 7-8:33
Our Conventions. 3:20
President's Welcoming Remarks at the XXIX UNWLA Convention (M. Zajac) 7-8:22
Resolutions and Recommendations Adopted at the XXIX UNWLA Convention. 7-8:20
XXIX UNWLA Convention Committee. 7-8:36
XXIX UNWLA Convention Program. 3:21
The XXIX UNWLA Convention (T. Stadnychenko) 7-8:2

OUR COVER ARTIST

Irena Homotiuk Zielyk was born in Husiatyn', in Western Ukraine. She completed her secondary education in Salzburg, Austria. In 1949, she immigrated to the United States where she finished Manor College and later received her degree in Art from the University of Connecticut. She studied under the well-known Mychajlo Moroz.

Mrs. Zielyk's favorite medium is oil. She paints mostly landscapes, still lifes, and antique architecture in an impressionist style. Throughout her career, she took part in group exhibitions as well as held a number of individual exhibits in New York, Philadelphia, New Haven, and Chicago. She is a member of the Association of Ukrainian Artists in America (OMUA) and the Association of American Artists. She belongs to UNWLA Branch 64.

МИРОСЛАВА СТАХІВ

7 грудня 2010 року по важкій недужі відійшла у вічність св. п. Мирослава з Ольшанських Стахів, довголітня членка Союзу Українок Америки. Покійна відома із сво-

їх студій та виставок традиційної української вишивки.

Народилася Мирослава 18-го лютого 1920 року у Львові. В час першої більшовицької окупації Галичини працювала в управі міста. З приходом німців перейшла працювати до Українського Центрального Комітету, який очолив професор Володимир Кубійович. Працювала в Українському видавництві, яке було перенесено до Кракова. В той час у Кракові було багато втікачів з Галичини та Радянської України, між ними видатні письменники, науковці. Виданий видавництвом «Український словник» німці конфіскували.

При наближенні фронту Українське видавництво переїхало на Захід і в кінці війни опинилося в американській зоні Німеччини. Деякі працівники виробництва залишилися у Франції, а Мирослава зголосилася на виїзд до Канади і в 1948 р. прибула в Торонто. Працювала стенографісткою в підприємстві «Сімпсонс».

У 1958 р. одружилася з д-ром Денисом Стахівим і переїхала до Чикаго. За два роки її чоловіка переведено на працю до Баунд Брук, Н. Дж., де Мирослава одержала працю в «Америкен Стандарт», а також працювала в бібліотеці Українського православного Центру.

Мирослава постійно вишивала і, коли познайомилася з колишньою редакторкою Львівського журналу «Наша хата» Лідією Бурачинською, дістала від неї теоретичні та практичні поради у студіях української вишивки. Вивчивши техніку вишивання репрезентативних жанрів традиційного українського мистецтва, вона відтворювала давні, забуті взори.

Мирослава організувала виставки української народної вишивки в міських бібліотеках, коледжах, музеях та на імпрезах СУА. Головна ціль її виставок – дати громадянству нагоду пізнати скарби українського мистецтва та зацікавити ним нашу молодь, щоб зберегти багаті традиції вишивального мистецтва українських народних умільців. Свою збірку народних вишивок Мирослава виставляла в Канаді, Аргентині, Бразилії.

Дора Рак, колишня членка езекутиви СУА, так описувала виставку української вишивки 18-го березня 1984 р. в університеті Ратгерс, Н.Дж.: «Частину виставки становила праця Мирослави Стахів, що на підставі точних студій українського вишивкового мистецтва відтворила народний орнамент і створила великою безцінною працею значну збірку прецизійно вишитих предметів – рушників, скатертин, серветок та зразків вишивок, вживаючи різноманітні стіби: хрестик, півхрестик, гладь, настилування, стебнівку, рушниковий стіб, низ, вирізування, мережку та гапт шовком на зразках церковних шат.

На окрему увагу заслуговує збірка вишитих гербів поодиноких областей України, котрі вдалось М. Стахів відтворити по довгих пошуках та утривалити на полотні вмілим добором кольорів і стібів. Популярна в поменшеному передруку мапа України з розміщеними стилями українських вишивок була виставлена в оригіналі у великому форматі. Ці мистецькі репродукції, оперті на автентичних взорах, кваліфікують М. Стахів у ряди народних майстрів української вишивки по цей бік океану».

Мирослава подарувала свою збірку цінних вишивок Українському Музеєві у Нью Йорку. Вона була співавторкою книги «Український народний одяг», яку видала СФУЖО у 1992 р. Мирослава відтворила для книги відповідні вишивки до типових одягів різних частин України.

Крім цієї праці, Мирослава надала велику допомогу у підготовці каталогу «Виставки дитячої літератури діаспори» у Києві і Львові у жовтні 1992 р., а також у виданні кращих творів дітей і молоді з конкурсів «Моя родина», «Природа і ми» та вклала дуже багато праці в упорядкуванні архіву СУА.

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Гілсборо, Н.Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія у South Bound Brook, NJ.

На поминках покійну Мирославу працювали директор УМ Марійка Шуст, голова Округної Управи СУА Н. Дж. Ольга Луків, голова 92-го відділу СУА Дарія

Самотулка, а від Головної Управи СУА Ольга Тритяк.

Спи спокійно, дорога Мирославо, ми згадуватимемо Тебе, як працювиту, залюблену в українську народну вишивку, особу теплими словами до кінця наших свідомих днів.

Ольга Тритяк,
Почесна членка СУА.

СТЕФАНІЯ КВАСОВСЬКА

Ділимося із членками Союзу Українок Америки сумною звісткою, що 11-го липня 2011 р. на 100-му році життя відійшла у Божу Вічність бл. п. Стефанія Квасовська (з дому Околита). Народилася в 1911 р. коло Бродів в Україні. Останньо проживала в домі дочки Христини Кравців, Тексас. Похорон відбувся 21-го липня у Тулса, Оклагома.

Довголітній член Управи Шкільної Ради, адміністратор учительських семінарів на Союзівці, 50-літній директор школи українознавства у Пассейку, Н.Дж. Гідні подиву ті зусилля, які вона вклдала в свою працю в організацію та роботу українського шкільництва, опікуючись ще і немічною мамою. Їй дуже залежало на тому, щоб учні, вступаючи в життя, знали і пам'ятали, якого вони роду, і щоб кожен міг з гордістю признаватися, що є частиною Української землі та її народу. Як пластунка, пані Стефа була декілька разів

станичною Пластової Станиці у Пассейку. Також виконувала інші функції.

Від початку заснування 70-го Відділу СУА у Пассейку була його членкою, часто обиралася головою Контрольної комісії.

Від імени нашого відділу хочемо запевнити, що Стефанія Квасовська завжди житиме в наших серцях та в пам'яті наших молодших поколінь, яким покійна присвятила все своє життя у самовідданій праці на просвітянській ниві. Покійна належить до покоління, яке залишило слід на українських поселеннях поза межами України, залишаючи їх підготованими для праці наступних поколінь.

У пам'ять С. Квасовської колишні членки СУА та її знайомі зложили 150 дол. на Пресовий фонд журналу «Наше життя».

Олена Бобиляк,
голова 70-го Відділу СУА.

60 дол. на потреби лікарні ч. 8 у Львові в пам'ять свого брата
бл.п. Мирослава Кіржецького склала Таня Ясінська.

ДОПОМОГА БАБУСЯМ В УКРАЇНІ

45 дол. на допомогу старшим жінкам в Україні склала Дануся Гелета.

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

В пам'ять мого дорогого вуйка **бл. п. д-ра Ярослава Панчука** складаю 100 дол. для сиріт в Україні. Марта Самотулка.

50 дол. на фонд сиріт в пам'ять **бл. п. Орісі Мандич**, а родині щирі співчуття. Ярослав і Марія Томоруг.

НАША ОБКЛАДИНКА

Ірина Гомотюк-Зелик, картинами якої ми вже неодноразово насолоджувались, походить з Гусятиня, що в Західній Україні. Гімназію закінчила в Зальцбургу, Німеччина, а в 1949 р. Переїхала до США. Тут закінчила Менор Коледж у Філядельфії та мистецьку студію в University of Connecticut. Стажувалася у мистця Михайла Мороза. Малює олією в імпресіоністичному стилі – краєвиди, натюрморти, античну архітектуру.

Брала участь у збірних виставках українських мистців. Ряд індивідуальних виставок мисткині відбулися в Нью Йорку, Філядельфії, Нью Гейвені, Чикаго.

Пані Ірена є членом Об'єднання Мистців Українців Америки та Американської Асоціації Мистців. Належить до 64-го Відділу СУА.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ДО НАС ПИШУТЬ З УКРАЇНИ

Вельмишановна пані Полянська!

«Сердечно дякуємо за стипендії... Ваша особиста материнська опіка та усіх спонсорів стала вагомою підтримкою для дітей-сиріт та пів-сиріт, якими в основному є наші стипендіати... Просимо передати слова подяки спонсорам за збільшення стипендій для усіх, хто навчається у вищих навчальних закладах... Одночасно з видачею стипендій

Стипендіати Львівського відділу СУ підписують довідки одержання стипендій.

була проведена дискусія на тему: "Чим я можу допомогти Україні?". Своїми роздумами поділилися стипендіати, члени Управи відділу та союзьки."

...Нехай Всевишній дарує Вам, Вашій родині, усім спонсорам та причетним до програми "Стипендійна акція СУА" невтомної енергії. Сили, здоров'я та усяких гараздів. З пошаною

Голова Львівського відділу Союзу
Українок - Ольга Пастушенко
Голова стипендійної комісії Львівського
відділу СУ - З. Лисак

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ І ВЕРЕСЕНЬ 2011

10,000.00 – Стефан і Володимира Сливоцькі (64);
330.00 – Віра Троян (126);
250.00 – Меланія Грицюк-Маззорана (98);
245.00 - 13-ий Відділ СУА (13);
220.00 – Іванна Головата (56), Мирон і Леся Стебельські (86);
200.00 – Люба Більовщук (98), Річард і Роксоляна Мецеяз (49);

110.00 - Mary Ellen Koalchic, Марта Левицька (113), Люба Новак (36); Роман і Ольга Новаківські (54);
100.00 - Данило Рудакевич, Dr. Roman & Eileen Zylawy, 96-ий Відділ СУА;
42.00 – Рената Бігун (28);
25.00 – Gloria Zaprauskis,
10.00 – Eugene Gulycz, Любомир Конрад, Ola Sawitsky.

ІЗ НАГОД

Вітаю Почесну членку СУА, СФУЖО та Почесну голову Окружної Управи СУА Північного Нью Йорку та довголітню голову колишнього 47-го Відділу СУА в Рочестері, Н. Й. **Ірину Руснак із 90-им Днем Народження!**

Бажаю добра та здоров'я. Мило згадую наші довгі роки співпраці у Головній Управі СУА, коли пані Ірина була не тільки повторно головою Окружної Управи Північного Нью Йорку, а також брала на себе відповідальність референтур у СУА та СФУЖО.

З великою вдячністю стверджую, що для мене пані Ірина була прикладом до наслідування, бо своєю резолютністю, рівновагою та пошаною до посестер-союзьок зуміла заохотити їх до праці в рядах Союзу Українок Америки. Біографічні "Спомини" Ірини Ганушевської Руснак (видані в Івано-Франківську 2009 р.) віддзеркалюють, не тільки її життєвий шлях, а також вплив її безкорисливої праці на діяльність СУА у повоєнних часах від 1950-их років.

Замість дарунка пересилаю 90 дол. до Стипендійної Акції СУА (через 98-ий Відділ СУА) на стипендії в Україну. Від щирого серця бажаю Многих та Благих Літ!

Анна Кравчук,
Почесна голова СУА.

З нагоди 90-их уродин Дорогої Пані Ірини Руснак складаємо 100 дол. на навчання сиріт в Україні під опікою Стипендійної Акції СУА, через 83-ій Відділ СУА. Ювіліяці бажаємо кріпкого здоров'я. Многая Літа!

Лідія і Ярослав Черники.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять **бл. п. Теофілі й Богдана Артимишинів** складаю пожертву на Стипендійний Фонд СУА в сумі 100 доларів.

Тетяна Артимишин-Данилів.

В пам'ять **Христини Райтарівської**, членки 90-го Відділу СУА, складаю 100 дол. через 90-ий Відділ СУА, на Стипендійну Акцію СУА як додаток до Меморіального Фонду ім. Лідії Бурачинської-Рудик.

Христина Турченко.

В пам'ять добродіїв молоді **бл. п. Павлини і Антона Демкович** складаю 50 дол. на Стипендійну Акцію СУА, через 28-ий Відділ СУА. Надія Бігун.

В пам'ять **Олени Шиприкевич** складаю 100 дол. через 90-ий Відділ СУА, на Стипендійну Акцію СУА як додаток до Меморіального Фонду ім. Лідії Бурачинської-Рудик.

Христина Турченко.

В пам'ять моїх батьків, **Адама та Стефанії Лісікевич**, складаю 50 дол. на Стипендійну Акцію СУА.

Іва Лісікевич.

Щиро дякуємо,

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА

Every December provides us with an opportunity for reflection on the preceding year. For many of us, there is much to be praised and admired. Many of you have become very accomplished in your careers while also skillfully balancing family life and UNWLA duties. Many have been stay-at-home moms—a task quite impressive in itself. But as we reflect on how far we have come, we should be inspired to look forward. Where are we heading? What are our goals and challenges?

An important goal for the coming year is to find more of that precious time for ourselves—to focus on our own health and mental well-being. The current societal trend is to juggle

so many responsibilities that there is hardly any room for "me time." Studies have been published that substantiate these facts with the following percentages: forty-eight percent of working women and forty-two of women who stay at home feel guilty about not taking proper care of themselves. In fact, they place themselves at the very bottom of their to-do lists. Women tend to fill every waking hour with doing things for others and not focusing on their own very real needs. The paradigm has to shift. Studies also reveal that women do spend more time with their children than in previous years, which is a positive change, but at the expense of adult couple time.

A formidable but exciting challenge next year and beyond will be to find more balance between time for others and time for oneself. This would include time for medical evaluations, time to develop oneself, time to be inspired as well as to become inspirational.

In the coming months, I hope to bring you advice, breakthrough ideas, and information about important innovations that will become part of your new armamentarium. In the meantime, may your health always be your priority and laughter your best medicine.

An Invitation

You are cordially invited to become a member of the largest organization for Ukrainian-American women in the USA -
The Ukrainian National Women's League of America
Experience the satisfaction of living your cultural heritage and preserving it for future generations!
Network with other amazing women both socially and professionally.
The UNWLA offers a range of membership options to accommodate every age and lifestyle.

Uniting Generations - Achieving Success Together!

This is a sample of the invitation being sent to potential new recruits during Phase II of the UNWLA National Recruitment Campaign. The mailing list is being compiled with the names and addresses submitted by Branches, in response to the UNWLA Organizational Circular No. 3 issued in September. Just as a reminder, for those who have not yet complied, please mail your lists to Headquarters or send by email to: UNWLAmembership@tir.com. The success of our membership recruitment drive depends on everyone's active participation!

Anna (Nusha) Macielinski
UNWLA Vice President for Membership & Organizational Affairs 810.623.8544

Запрошення

Щиро запрошуємо Вас приєднатися до найбільшої української жіночої організації США—
Союзу Українок Америки
Збережімо нашу мову, культуру, традиції для майбутніх поколінь!
Вас чекає задоволення від дружнього спілкування і співпраці з жінками різного віку, професій та зацікавлень.

В єдності - наша сила!

СЕРПЕНЬ 2011

На тривалий фонд **ім. д-ра Дмитра, Марії і Ольги Яросевичів**: 1,000 дол. Петро Р. Ярославич.

ДАТКИ

- 3.000.00 дол.**—Goldman-Sachs (Matching donation of Orest Szul).
2.000 дол.—д-р Ігор і Сузанна Рак.
1,000 дол.—д-р Володимир і Анна Рак.
по 500 дол.—Walter Bula, Анна і Тиміш Гнатейки (Microsoft).
250 дол.— д-р Стефан Стецура.
50 дол.—Анна Макух.
35 дол.—Богдан Кузик.
30 дол.—Morgan Stanley (matching George Slyz).
20 дол.—Мирослава Мирошниченко.
6.00 дол.—Анонімний.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять **бл. п. Богдана Савчука**: 200 дол.—Надія Савчук, 120 дол. —Леся, Соня і Люба Крумшин, по 100 дол. — Мирон і Марія Наваринські, Мирослав і Надія Шмігель, Іван і Галина Одуляки, Zenon і Ольга Савчук, по 50 дол. — Наталія Савчук, д-р Володимир і Анна Рак, Оксана Бабюк і Роксоляна Крамарчук, Ірена Стецьків-Бехтольд, Люба Фірчук, Роксоляна Савчук, Орися Синишин, Євгенія Івашків, Ярослава Ракоча, Ярослава і Іван Лучечки, Володимир і Богдана Слиж, Марія Соробей-Штогрин, Ірина Куровицька, по 25.00 дол.—Лідія Лещук, Марта Данилюк, Марія Мороз, по 20 дол.—Оксана і о. Юрій Базилевські, Славко і Галина Харчишин, 10 дол.—Василь і Ліда Цимбали.

У пам'ять **бл. п. Ярослави Ставничої**: 250.00 дол.—Богдан і Іванна Целевичі, 200 дол.—Богдан і Богданна Худьо, по 100 дол.—Адріян Целевич, Люба Фірчук, Богдан і Ліда Гайдучки, Юлія Осінчук, Roy & Roma Granpat, 50 дол.—Джоан Целевич.

У пам'ять **бл. п. Андрія Шоха**: 100 дол.
Ольга Левицька.

У пам'ять **бл. п. Стефанії Бабяк** складаю 25 дол. на потреби Українського Музею.
Лідія Пасаманик.

ВЕРЕСЕНЬ 2011

ТРИВАЛИЙ ФОНД / MEMORIAЛЬНИЙ ФОНД

На тривалий фонд **ім. Ореста Шуля**: 7,500 дол.
Орест Шуль.
 На Меморіальний Фонд **ім. Ярослави Ставничої** у пам'ять бл. п. Ярослави Ставничої: 1,000.00 дол.—Юрій і Зоряна Ставничі, по 200 дол.—Робін і Рома Гантер, д-р Ярослав і Ольга Ставничі, Марта і Ярослав Ставничі, Володимир Артимишин і Ліда Прокоп, Міляс і Звенислава Лебедович, 50 дол. Богдан і Ліда Мочули, Христина Бровн, Джоан Целевич.

З НАГОДИ

З нагоди 75-ліття **д-ра Романа Алиськевича**: 75.00 дол.
Ксеня і Тарас Ференцевичі.

ДАТКИ

- 1,000 дол.**—Орест Шуль, США Округа Нью-Йорк.
500 дол.—Ігор і Дарія Новаківська-Лисий,
300 дол.—Борис Галаган.
\$210.00—Anonymous donations from the Sept 13. 2011 reunion in Soyuzivka.
200.00 дол.—Орест Субтельний.
150 дол.—Анна Гбур.
по 100 дол.—Merck Partnership for Giving (match Andrew and Christine Tershakovic).
\$75.00—Cathy Longinotti.
по 50.00 дол.—д-р Мілас В. Лебедович, Рома і Ігор Гайди.
\$36.00—Ivanna, Yaroslawa Baran and Maria Shparyk.
30.00 дол.—Євгенія Івашків.
по 25.00 дол.—Олена Футала, Нестор і Аніза Шуст, Богдан Марків.
15.00 дол.—Таня Витвицька.
по 20.00 дол.—Люба Витвицька, Олена Футала.
10.00 дол.—Юрій Омельченко.

З НАГОДИ

З нагоди 20-ліття заснування 95-го Відділу Союзу Українок Америки, в Погіпсі, Н.Й.: 100 дол. Бажаємо 95-му Відділу великих успіхів на майбутнє. Управа і членки 34-го Відділу СУА в Коговз, Н.Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В першу річницю смерті дорогої бабці бл. п. **Марії Савицької**: 200. дол.

Дарія Дольницька.

В першу річницю смерті дорогої бабці бл. п. **Марії Савицької**: 200. дол.

Анна Качмарська.

В першу річницю смерті дорогої бабці бл. п. **Марії Савицької**: 100. дол.

Марія Л. Алиськевич.

Замість квітів в пам'ять бл. п. о. діякона **Юрія Малаховського**: 50 дол.

Марта Салик-Яцушко.

Замість квітів в пам'ять бл. п. Наталії Макаревич: 50 дол. Марта Салик-Яцушко.

В пам'ять бл. п. **Христофора Баксера**: 100 дол.

Богдан Балко.

В пам'ять бл. п. **Ярослава Небелюка**: 100 дол.

Богдан Балко.

В пам'ять бл. п. **Теофілі й бл. п. Богдана Артимишинів**: 100 дол.

Тетяна Артимишин-Данилів.

ЖОВТЕНЬ 2011

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. **Василя і Стефанії Бабій** 10000 дол. Лідія і Орест Білоус.

На тривалий фонд ім. **Лідії і Ореста Білоус** 10000 дол. Лідія і Орест Білоус.

З НАГОДИ

З нагоди уродин д-ра **Романа Алиськевича**: 200 дол.

Лідія і Олександр Пясецькі.

ДАТКИ

\$15,000—Robert W. Johnson IV Charitable Trust.

2,300 дол.—Христина і Олег Саміленки.

\$2,000—Mark P. Carthy & Vera M. Trojan.

1,250 дол.—131 Відділ СУА.

по 1,000 дол.—Микола Галів, 99 Відділ СУА, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, проф. Рената Голод і проф. Олег І. Третяк, Ірина Куровицька, Лідія і Орест Глюти, Рома Шуган, д-р Аріядна і Марко Бахи, Ольга Ярема-Винар і Ворен Лібесман, Роксоляна і Стефан Мисили.

\$33.00 дол.—Зі спадку Марії Логази.

500 дол.—д-р Андрій і Хритина Реннер, проф. Володимир Петришин.

\$412.00—Anonymous donations from Soyuzivka photo booth.

400.00 дол—Надія Дейчаківська.

300 дол.—Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал.

по 200.00 дол.—Ukrainian American Association in NE, Галина і Ярослав Оберішини.

по 100 дол.—Катря і Ярослав Червоняки, 115 Відділ СУА.

по 50.00 дол.—129 Відділ СУА, Олена Морозевич.

по 25.00 дол.—Юрій і Олена Макарушка Колодій, Богданна і Роман Ковальчуки.

10.00 дол.—Walter Czepizak.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

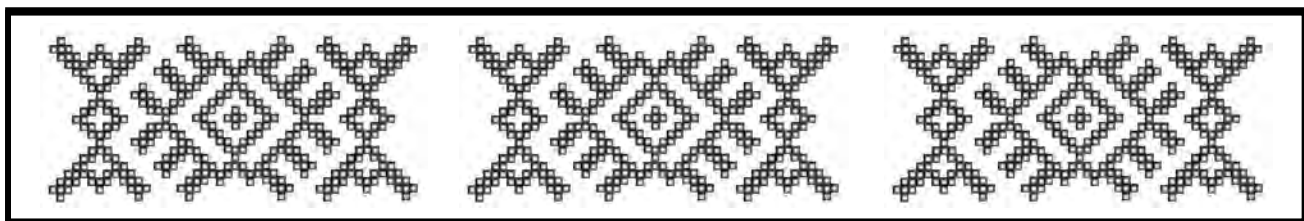
In memory of **Alice Daran** I am donating \$100. Mary Ann Waducky.

Замість квітів у світлу пам'ять нашого вуйка бл. п. **інж. Филипа Трач** складаємо 250 дол. через 83-ій Відділ СУА.

Леся Голюка і Осип Сахно.

У пам'ять бл. п. **Оксани Бак Бойчук** складаю 50 дол. Ірина Куровицька.

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа і адміністрація УМ

A Christmas Story

It was Christmas Eve on the Lower East Side of New York City. Vasylko was sleeping by the Christmas tree, and the tree was also slumbering. The electric lights and candles had been turned off. Only the artificial snow and angel's hair glistened in the dark on the tree's branches.

Yes, little Vasylko and the Christmas tree slept, but Vasylko's toys, which had been placed under the tree, weren't sleeping. At the moment the clock on the wall struck midnight, all the toys came alive and gathered for a meeting. But it was a strange meeting with Indians, cowboys, sailors, pilots, parachutists - a whole army in fact - surrounding something they had never seen before, a Ukrainian kozak from Zaporizhia.

In truth, this was not a kozak, but a small "kozachok doll", a gift from Vasylko's aunt in Philadelphia. She had made the kozak doll herself and had sewed his kozak costume. He stood there proudly dressed in his lambskin hat looking very brave and fierce in his blue "zhupan" and full "sharavary" and a sword strapped to his side.

The first of the toys to gather up enough courage to speak with the fierce-looking kozak was the famous cowboy, Roy Rogers.¹ "Howdy, partner. Tell us, where did you come from India or perhaps Arabia?"

"I am a kozak from Ukraine," answered the small kozak from Zaporizhia.

"Oh, from Ukraine," murmured the other toys.

"What is your trade, your profession?" they asked. The kozak touched the sword at his side and said, "The kozaks were knights who defended their native land, their faith and their people from fierce enemies. And in times of peace, they farmed the land and hunted."

Eagle Eye, the chief of the Mohicans, spoke up, "You said, white brother, that your ancestors hunted? That means they were masters at archery and spear-throwing."

"You're right, chief," answered the kozak.

"Could it be, white brother from Ukraine, that you inherited this skill from your forefathers," the Indian chief said.

"Yes, I did," the kozak answered.

"O.K. We'll conduct a small test to see if you are just a big teller of tales or if you are really as capable as you say. Do you see that funny looking clown with the egg shell head on the top of the tree?" Eagle Eye asked.

"Yes I see him chief," the kozak said.

"Here are a bow and arrow. If you hit the head of the clown with an arrow on the first try, we will all agree that your ancestors, the kozaks, were good warriors," said the chief.

The kozak took the bow and arrow and said to all the toys gathered around him, "All right, friends, I agree to the test but I think it's a shame to shoot at the head of the clown and destroy Vasylko's toy. Above the clown, there's a walnut hanging on a string. I'll bring the walnut down with the arrow instead.

"You can't do such a trick my friend," said the chief shaking his head.

"We'll see", the kozak replied.

The kozak took aim, pulled back the bowstring and released the arrow. It whizzed through the branches of the tree and knocking the walnut to the ground, right at the feet of the Mohican.

"Hooray, Hooray," the toys yelled. And Roy Rogers walked up to the kozak and shook his hand. "Dear friend from Ukraine, we welcome you with open arms to our community. We respect you not only for your skill with the bow and arrow, but also for your noble heart. You didn't want to needlessly destroy a child's toy. You know how to respect life and *this* is the truest virtue of a genuine knight," the cowboy said.

"Hooray for the kozak from Ukraine" the toys shouted. They circled the Christmas tree and began to sing the famous Ukrainian song "Shchedryk."^{*}

And little Vasylko slept near the Christmas tree smiling, dreaming a dream . . . perhaps this very story.

zhupan - жупан – long coat worn by Ukrainian men and women from 1490-1775

sharavary - шаравари – special pants worn by Ukrainian kozaks from 1490-1775

^{*}Shchedryk - Щедрик (derived from the Ukrainian word shchedryi - щедрий, "bountiful") is a Ukrainian shchedrivka, a song that expresses wishes for a good harvest. It was arranged by composer and teacher Mykola Leontovych in 1916 and tells a story of a swallow singing of wealth that will come with spring. In Ukraine, people sing Shchedryk on the night of January 18 (Julian Calendar), which is when Ukrainians celebrate Epiphany Eve (Щедрий вечір, "Bountiful Evening").

Following a performance of the original song by Alexander Koshetz's Ukrainian National Chorus at Carnegie Hall in New York City on October 5, 1921, Shchedryk was adapted as a Christmas carol by an American of Ukrainian descent, Peter J. Wilhousky (of NBC Radio). Wilhousky copyrighted and published his new lyrics (which were not based on the Ukrainian lyrics) in 1936, and the song became popular in the United States and worldwide under the title "Carol of the Bells."

To learn more about Ukrainian Christmas, New Year, and Epiphany Eve go to: <http://www.brama.com/art/christmas.html>

¹Roy Rogers: famous cowboy television star of the 1950s. To learn more go to Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/Roy_Rogers

Translation based on a story by Ivan Kernytsky which first appeared JAN 1955 in "VESELKA", a children's magazine, published by Ukrainian National Association (UNA). Illustrations by Kristine A. Izak, UNWLA, member-at-large. Pages designed by C.R. Shwed

ПАМПУШКИ

З МАКОВОЮ НАЧИНКОЮ

- 3 пакетики дріжджів
- 2 скл. ледь теплої води
- 1/4 скл. масла
- 1 ч. л. солі
- 1 скл. теплового меду
- 1 ч. л. цукру
- 1 скл. щойно спареного молока
- 4 яйця
- 10 скл. муки
- 3/4 скл. олії

Начинка:

- 1 скл. змеленого маку
- 1/3 скл. меду
- 1 ч. л. цитринової цедри
- 1 білок

Розчинити цукор у склянці ледь теплої води; додати дріжджі і поставити на 10 хв. у тепле місце. Висипати муку у велику миску і зробити посередині заглибину. Збити яйця з олією, розтопленим маслом, медом, сіллю і рештою води і додати до муки. Додати до суміші дріжджі. Місити 10 хв. Тісто має бути пухке. Накрити і залишити, аж поки об'єм тіста не збільшиться вдвічі.

Знову місити і залишити підрости. Начинка готується так: в малій мисці змішати мак з медом і цитринової цедрою.

Збити білок на круту піну і обережно перемішати з маковою сумішшю.

Відривати від тіста шматочки розміру з яйце, формувати їх у плескаті кружальця і посередині кожного класти гірку начинки. Зводити краї кружальця до купи і міцно запліювати. Начинки не має бути видно.

Покласти пампушки на посипану мукою поверхню і залишити підростати 1 год. Смажити 3 хв. у великій кількості олії з обох боків.

*Взято з кулінарної книги Sharing Our Best, виданої Округою Філадельфія 2011 року.
Український переклад Олеси Валло*

ПАМПУШKY

WITH POPPY SEED FILLING

- 3 pkgs. yeast
- 2 c. lukewarm water
- 1/4 c. butter
- 1 tsp. salt
- 1 c. warm honey
- 1 tsp. sugar
- 1 c. scalded milk
- 4 eggs
- 10 c. flour
- 3/4 c. oil

Filling:

- 1 c. ground poppy seed
- 1/3 c. honey
- 1 tsp. grated lemon
- 1 egg white

Dissolve sugar in 1 cup lukewarm water; add yeast and let stand for 10 min. in a warm place. In a large bowl, place flour, making a well in the middle. Beat eggs, oil, melted butter, honey, milk, balance of water and salt and add to flour. Add yeast to mix. Knead for 10 min. Dough should be soft. Cover and allow to rise until double in bulk.

Punch down, knead and let rise again. To prepare the filling, mix poppy seeds, honey, and lemon rind in a small bowl.

Beat the egg white until stiff and fold into the mixture.

Take small egg-sized pieces of the dough; flatten each and place a generous portion of the filling in the center. Bring the edges together and press to seal securely. All the edges must be free of filling.

Place pampushky on a lightly floured surface and let rise 1 hour. Deep-fry in oil for 3 min., turning to brown evenly on both sides.

From Sharing Our Best (2011), a collection of recipes from Members, their families and friends of UNWLA, Philadelphia Regional Council

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

Now Available for Purchase Online
A unique and exclusive selection of
Masha Archer Art to Wear

Visit www.masha.org for upcoming spring trunk shows
at Saks Fifth Avenue in Florida!

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

San Francisco Opera Shop
San Francisco, CA
415.861.4008

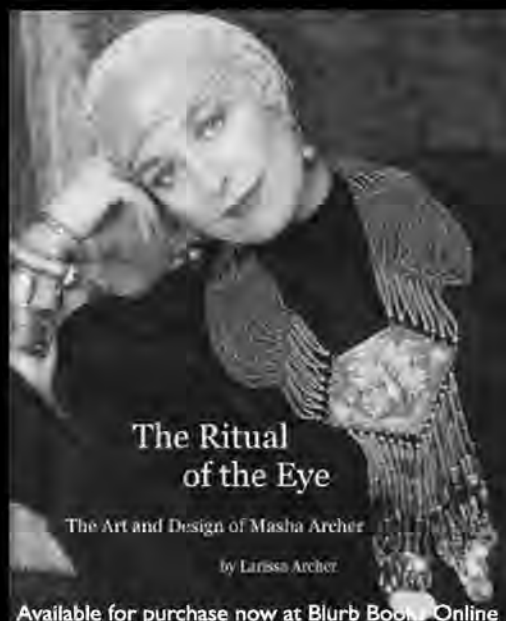
Vivaldi Boutique
New York, NY
212.734.2805

Collette Designer Consignment
Southampton NY
631.287.5100
Sag Harbor NY
631.725.9300
East Hampton NY
631.324.7727

Mariinsky Theatre Gift Shop
Teatralnaya Square
St Petersburg, 190000

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

'maria muchin'

Available for purchase now at Blurb Books Online

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць - голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич	- 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська	- 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик	- 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус	- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Ольга Кузишин	- пресова секретарка
Дарія Дроздовська	- кореспонденційна секретарка
Надія Цвях	- скарбник
Рома Шуган	- фінансова секретарка
Віра Кушнір	- вільна членка
Марія Андрійович	- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик	- суспільної опіки
Святослава Гой-Стром	- виховна
Роксоляна Місило	- мистецтва і музею
Марія Полянська	- стипендій
Ольга Дроздович	- архівар
Марта Пеленська	- екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович	- вільних членок
Зоряна Гафткович	- вебсайт

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька	- Дітройт
Ірина Бучковська	- Філадельфія
Галина Романишин	- Нью Йорк
Зінна Джус-ДеБол	- Північний Нью Йорк
Ольга М. Луків	- Нью Джерсі
Іванна Шкарупа	- Огайо
Любомира Калін	- Чікаго
Зоряна Мішталь	- Нова Англія
Марія Кейд	- Центральний Нью Йорк
Орися Зінич	- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон	- голова
Ярослава Мулик	- членка
Рената Заяць	- членка
Марія Томоруг	- заступниця членки
Татіяна Рішко	- заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос	- парламентарист
Лідія Слиз	- україномовний редактор журналу „Наше Життя“
Олеся Валло	- англомовний редактор

UNWLA, Inc. SCHOLARSHIP FUND

PO BOX 24 Matawan, NJ 07747-0024

Phone/Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973)574-8800 Fax: (973)574-8887 email: computopr@aol.com

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003

(212)228-0110 Fax (212)228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

*“Взори вишивок домашнього промислу на Буковині”. Надіслала Орыся Зінч.
Examples of cottage industry embroidery from Bukovyna.
Contributed by Orysia Zyncz.*